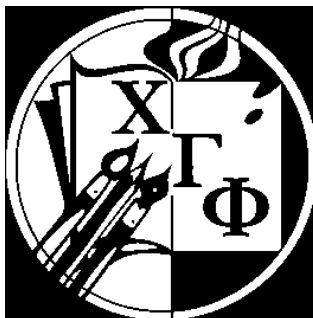

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»**

**Художньо-графічний факультет
Кафедра професійної освіти та дизайну**

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ДО ВИКОНАННЯ КУРСОВИХ ПРОЄКТІВ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ПРОФЕСІЙНО-ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА В СФЕРІ ДИЗАЙНУ»
здобувачами вищої освіти першого (бакалаврського) рівня здобуття освіти
освітньо-професійної програми «Професійна освіта (Дизайн)»**

м. Одеса – 2026 рік

Друкується за рішенням вченої ради Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол №14 від «28» травня 2026 року)

Розробники:

Штайнер Тетяна Віталіївна, викладач кафедри професійної освіти та дизайну;
Страутман Лінда Леонідівна, асистент кафедри професійної освіти та дизайну.

Рецензенти:

Тюрікова Олена Миколаївна, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувачка кафедри дизайну архітектурного середовища Одеської державної академії будівництва та архітектури;

Твердохлібова Яніна Миколаївна, кандидат педагогічних наук, декан художньо-графічного факультету Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Методичні рекомендації до виконання курсових проєктів з навчальної дисципліни «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня освітньо-професійної програми «Професійна освіта (Дизайн)» призначені для надання методичної допомоги здобувачам під час виконання ними курсового проєкту. Визначені мета та завдання курсового проєкту з дисципліни «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну» спрямовано на формування та закріплення в здобувачів навичок виконання й опису всіх основних частин проєктів під час розробки виробів, а також на розвиток у них стійкої логічної системи підходу до процесів проєктування в процесі виконання курсового проєкту.

Методичні рекомендації розглянуто й ухвалено на засіданні кафедри професійної освіти та дизайну ДЗ ПНПУ імені К. Д. Ушинського.

Протокол № 10 від «29» січня 2026 р.

Штайнер Т. В., Страутман Л. Л. Методичні рекомендації до виконання курсових проєктів з навчальної дисципліни «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня освітньо-професійної програми «Професійна освіта (Дизайн)». Одеса: ДЗ ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2026. 68 с.

© ПНПУ ім. К. Д. Ушинського, 2026 р.
© Т. В. Штайнер, Л. Л. Страутман, 2026 р.

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. ПІДГОТОВЧИЙ ЕТАП ВИКОНАННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ	10
1.1. Вибір теми дослідження	10
1.2. Функції наукового керівника курсовим проєктом	11
1.3. Планування виконання курсового проєкту	12
РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ	14
2.1. Титульний лист	15
2.2. Зміст	15
2.3. Перелік умовних позначень	16
2.4. Вступ	17
2.5. Основна частина	18
2.5.1. Написання першого розділу. Теоретична (аналітична) частина дослідження	19
2.5.2. Написання другого розділу. Практична частина дослідження	20
2.6. Висновки	22
2.7. Список використаних джерел	23
2.8. Додатки	23
РОЗДІЛ 3. ВИМОГИ ДО МОВИ ТА СТИЛЮ ВИКЛАДАННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ	25
3.1. Стиль викладання курсового проєкту	25
3.2. Терміни та рекомендовані кліше	26
3.3. Зв'язність викладання тексту	29
РОЗДІЛ 4. ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ	30
4.1. Загальні правила оформлення текстових документів	30
4.2. Оформлення цитат і посилань на джерела	31
4.3. Оформлення таблиць	32
4.4. Оформлення ілюстративного матеріалу	33
4.5. Оформлення формул	35
4.6. Оформлення списку використаних джерел	35
4.7. Оформлення додатків	36
4.8. Нумерація сторінок	38
РОЗДІЛ 5. ЗАХИСТ ТА ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ	40
5.1. Порядок захисту курсового проєкту	40
5.2. Процедура підготовки курсового проєкту до захисту	40
5.3. Підготовка презентації до захисту курсового проєкту	43
5.4. Порядок здачі на кафедру та повернення кафедрою курсового проєкту	44
5.5. Процедура захисту курсового проєкту	45
5.6. Оцінювання курсового проєкту	46
5.7. Оцінка унікальності тексту та роль штучного інтелекту у підготовці курсового проєкту	49
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	50

Додаток А «Орієнтована тематика курсових проєктів з дисципліни»	51
Додаток Б «Зразок оформлення заявки на затвердження теми курсового проєкту та наукового керівника»	54
Додаток В «Зразок оформлення завдання на виконання курсового проєкту»	55
Додаток Г «Зразок титульного листа»	56
Додаток Д «Зразок оформлення змісту курсового проєкту»	57
Додаток Е «Зразок оформлення вступу курсового проєкту»	58
Додаток Ж «Заява щодо самостійного виконання текстової роботи»	59
Додаток З «Вимоги та приклади оформлення бібліографічного опису»	60
Додаток К «Зразок оформлення рецензії на курсовий проєкт»	67

ВСТУП

Професійно-практична підготовка у сфері дизайну є ключовою складовою формування фахової компетентності здобувачів вищої освіти. Вона забезпечує інтеграцію теоретичних знань та практичних навичок, що набуваються у процесі вивчення дисциплін професійного циклу, у реальні творчі завдання, орієнтовані на сучасні вимоги дизайнерської практики.

Курсовий проєкт з навчальної дисципліни «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну» є важливою складовою формування фахової компетентності здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за освітньо-професійною програмою «Професійна освіта (Дизайн)» (далі ОП). Цей вид роботи передбачає самостійне виконання творчого дизайн-проєкту здобувачем під керівництвом викладача протягом одного семестру, на основі інтеграції знань і практичних навичок, набутих під час вивчення фахових та суміжних дисциплін.

Курсова проєктна робота у сфері професійно-практичної підготовки передбачає реальне моделювання дизайнерської діяльності, наближеної до умов сучасної індустрії. Вона спрямована на закріплення, систематизацію, поглиблення теоретичних знань, розвиток креативного мислення, формування вмінь вирішення прикладних дизайнерських завдань з урахуванням естетичних, функціональних, технологічних та ергономічних вимог.

Курсовий проєкт, який виконується в межах дисципліни «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну», є важливою формою освітньої діяльності, спрямованої на розвиток професійної майстерності, творчого потенціалу та навичок самостійного проєктного мислення. Це завершений комплекс робіт, що охоплює всі етапи професійного дизайн-процесу – від дослідження до візуалізації та презентації власного проєктного рішення.

Методичні рекомендації окреслюють основні вимоги до структури, змісту, оформлення та захисту курсового проєкту, розкривають логіку проходження основних етапів дизайн-процесу – від дослідження проблематики й формулювання ідеї до її графічного втілення й презентації.

Виконання курсового проєкту дозволяє здобувачу:

- поглибити та систематизувати знання з фахових і суміжних дисциплін;
- набути досвіду вирішення комплексних дизайнерських задач;
- розвинути здатність працювати з реальними матеріалами, сучасними цифровими інструментами (у т.ч. програмами для візуалізації, макетування та графічного дизайну);
- сформувати особисту дизайнерську мову та авторський стиль;
- продемонструвати здатність аналізувати, адаптувати й трансформувати креативні ідеї в цілісний дизайн-продукт.

Методичні рекомендації до виконання курсового проєкту містять чітко структуровані вимоги, практичні поради та етапність реалізації завдань. Вони є орієнтиром для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Професійна освіта (Дизайн)» денної форми здобуття вищої освіти.

Особливу увагу приділено формуванню навичок:

- критичного аналізу професійної інформації та ринку аналогів;
- застосування технічних, технологічних і ергономічних знань у дизайні;
- самостійного прийняття рішень у творчому процесі;

- аргументованої презентації результатів у графічній, текстовій і вербальній формах.

У ході виконання курсового проєкту здобувач повинен застосовувати знання, здобуті в процесі вивчення дисциплін: «Основи композиції в дизайні», «Комп'ютерна графіка», «Основи кольорознавства», «Художня графіка», «Комп'ютерні технології в дизайні», «Проектний менеджмент в освіті», а також безпосередньо – «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну».

Проектна робота є індикатором готовності здобувача до самостійної професійної діяльності, вмінь користуватись методами дизайн-аналізу, логічного структурування творчого процесу, обґрунтування власних ідей та концепцій на основі практичних завдань.

Мета курсового проєкту: формування навичок самостійного виконання повного циклу дизайн-процесу; поглиблення професійних знань у сфері дизайнерського проєктування; розвиток аналітичного та критичного мислення; удосконалення вмінь візуалізації й презентації ідеї; підготовка до реального проєктного середовища та ринку креативних індустрій; формування практичних навичок командної роботи, тайм-менеджменту та використання ІКТ у сфері дизайну.

Завдання курсового проєкту:

- закріплення та поглиблення знань з фахових дисциплін;
- вивчення та аналіз аналогів (українських та закордонних дизайнерів);
- розробка авторської дизайнерської ідеї та її візуальне обґрунтування;
- демонстрація вміння працювати з нормативною, технічною та методичною документацією;
- реалізація етапів дизайн-процесу: дослідження, ідеяція, ескізування, технічне проєктування, моделювання;
- використання програмного забезпечення для дизайну;
- розвиток вміння презентувати власний продукт через пояснювальну записку, графічні матеріали, макет чи 3D-модель;
- відображення фахових та міждисциплінарних знань в узгодженій, логічній, професійній формі.

Очікувані програмні результати навчання:

ПРН 07. Аналізувати та оцінювати ризики у професійній діяльності, обирати ефективні шляхи їх вирішення, застосовуючи маркетингові технології.

ПРН 12. Уміти проєктувати і реалізувати навчальні/розвивальні проєкти.

ПРН 14. Володіти навичками стимулювання пізнавального інтересу, мотивації до навчання, професійного самовизначення та саморозвитку здобувачів освіти.

ПРН 17. Виконувати розрахунки, що відносяться до сфери професійної діяльності.

ПРН 24. Володіти основами управління персоналом і ресурсами, навичками планування, контролю, звітності на виробництвах, в установах, організаціях сфери дизайну.

Унаслідок опанування змісту навчальної дисципліни здобувачі вищої освіти набувають ключових компетентностей, а курсовий проєкт сприяє їх закріпленню, зокрема таких компетентностей, як:

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК.04. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК.06. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК.09. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.

Спеціальні (фахові) компетентності (СК):

СК.04. Здатність спрямовувати здобувачів освіти на прогрес і досягнення.

СК.07. Здатність аналізувати ефективність проєктних рішень, пов'язаних з підбором, експлуатацією, удосконаленням, модернізацією технологічного обладнання та устаткування сфери дизайну.

СК.08. Здатність використовувати відповідне програмне забезпечення для вирішення професійних завдань з дизайну.

СК.11. Здатність використовувати у професійній діяльності основні положення, методи, принципи фундаментальних та прикладних наук.

СК.12. Здатність виконувати розрахунки технологічних процесів в галузі.

СК.13. Здатність управляти комплексними діями/проєктами, відповідати за прийняття рішень у непередбачуваних умовах та професійний розвиток здобувачів освіти і підлеглих.

СК.14. Здатність збирати, аналізувати та інтерпретувати інформацію (дані) у сфері дизайну.

Таким чином, курсовий проєкт у межах професійно-практичної підготовки є не лише етапом освітнього процесу, а й містком до реального професійного середовища, формуючи у здобувачів навички, необхідні для успішного входження в дизайн-індустрію.

Основні вимоги до курсового проєкту:

- актуальність і цільова спрямованість розробки;
- цілісність творчого задуму і відповідність його завданням дисципліни;
- аргументованість вибору об'єкта проєктування;
- логічність, послідовність та наочність викладення матеріалу;
- дотримання принципів системності та міждисциплінарності;
- грамотність, лаконічність і чіткість пояснювальної записки;
- відповідність графічних матеріалів сучасним стандартам презентації;
- дотримання норм академічної доброчесності (самостійність, посилання на джерела);
- оформлення згідно затверджених вимог і стандартів (ДСТУ).

Основні вимоги до курсового проєкту з дисципліни «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну»

Курсовий проєкт з дисципліни «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну» є підсумковою формою інтеграції теоретичних знань і практичних навичок, набутих здобувачами під час опанування фахових дисциплін. Проєкт орієнтований на вирішення реальних дизайнерських завдань з урахуванням професійних стандартів, вимог ринку, потреб замовника й користувача.

Об'єкт проєктування обирається здобувачем самостійно відповідно до його спеціалізації (графічний, промисловий, середовищний дизайн, дизайн одягу тощо) та узгоджується з керівником курсового проєкту. Рекомендується обирати функціонально завершений або експериментально значущий об'єкт, на прикладі якого можливо відпрацювати повний цикл професійного дизайн-процесу.

Під час виконання курсового проєкту здобувач виконує власне дизайн-дослідження, розробляє концепцію, виконує ескізи та технічні проєктні роботи, а також виготовляє макет чи прототип виробу (за потребою), що відповідає сучасним професійним стандартам.

Основними вимогами до курсового проєкту є:

- цільова спрямованість;
- чіткість побудови;
- логічна послідовність викладу матеріалу;
- глибина дослідження та повнота висвітлення матеріалу;
- переконливість аргументацій;
- стислість і точність формулювань;
- конкретне викладання результатів роботи;
- доказовість висновків і обґрунтованість рекомендацій;
- оформлення, яке відповідає висунутим вимогам.

Основні етапи виконання курсового проєкту

1. Дизайн-дослідження

На першому етапі здобувач вищої освіти проводить ґрунтовне дослідження обраного об'єкта проєктування. Він аналізує існуючі аналоги, оцінює їхні переваги та недоліки, вивчає тенденції в обраній сфері дизайну, сучасні матеріали та технології. Обов'язковим є вивчення цільової аудиторії: її потреб, мотивацій, поведінкових характеристик. За необхідності проводиться опитування, анкетування або спостереження. Мета цього етапу – зібрати інформацію, яка допоможе обґрунтовано сформулювати завдання на дизайн-проєкт.

2. Формулювання дизайн-завдання

На основі зібраних даних здобувач формулює чітке дизайн-завдання. У цьому завданні визначаються основні параметри об'єкта: його функціональне призначення, вимоги до естетики, ергономіки, технологій виготовлення та сприйняття користувачем. Також формулюється основна проблема, яку має вирішити проєкт, а також обмеження, в яких він реалізовуватиметься (технічні, матеріальні, часові, економічні тощо). Завдання має бути затверджене керівником проєкту.

3. Концептуальне проєктування

На цьому етапі здобувач починає пошук концепції майбутнього виробу або об'єкта. Використовуючи методи образотворчої виразності (ескізи, колажі, візуальні референси), він створює кілька варіантів концептуального рішення. Ці варіанти можуть відрізнятися формою, стилем, кольоровою палітрою або функціональною побудовою. Обирається найбільш вдалий напрям із подальшим його розвитком. Важливо, щоб запропонована концепція відповідала сформульованому дизайн-завданню, емоційно впливала на споживача й вирізнялась оригінальністю.

4. Ескізно-технічне проєктування

На основі обраної концепції здобувач розробляє ескізи основних проєктних рішень. На цьому етапі він уточнює пропорції, деталізацію елементів, принципи компонування, підбирає матеріали та способи виготовлення. Здійснюється побудова робочих креслень, технічних схем або 3D-моделей. Також проводиться аналіз ергономічних, конструктивних, експлуатаційних характеристик. Завдання цього етапу – перетворити ідею на практично здійсненну розробку.

5. Макетування або створення прототипу

Після завершення технічної частини виконується виготовлення демонстраційного макета або прототипу об'єкта. Це може бути як фізичний макет (з картону, пінопласту, тканини, пластика тощо), так і цифровий (3D-візуалізація, відеопрезентація, інтерактивна модель). Макетування допомагає наочно представити об'єкт, оцінити його вигляд у просторі, виявити потенційні недоліки й удосконалити рішення. За можливості проводиться тестування макета з представниками цільової аудиторії.

6. Оформлення пояснювальної записки

У пояснювальній записці здобувач систематизує інформацію про всі етапи виконаного курсового проєкту. У структурованому вигляді подається вступ, обґрунтування актуальності теми, результати досліджень, сформульоване завдання, концепція, технічні характеристики, обрані матеріали, інструменти та технології. Обов'язковими є ілюстрації, ескізи, візуалізації, фото макету або прототипу. Пояснювальна записка має бути оформлена згідно з методичними рекомендаціями кафедри.

7. Публічний захист проєкту

Завершальним етапом є презентація курсового проєкту перед комісією та групою. Здобувач має чітко й лаконічно представити тему, мету, основні етапи та результат своєї роботи. Виступ супроводжується демонстрацією макету, візуалізацій або презентаційних планшетів. Важливо аргументовано відповідати на запитання, вміти захищати власну дизайнерську позицію й продемонструвати рівень сформованості професійних компетентностей.

Вимоги до оформлення курсового проєкту:

- Завдання має бути актуальним, практико-орієнтованим і таким, що відповідає напряму професійної підготовки.
- Проєкт повинен бути виконаний самостійно з дотриманням принципів академічної доброчесності.
- Оформлення пояснювальної записки – згідно з вимогами кафедри (структура, шрифт, ілюстративний матеріал, обсяг).
- Презентація результату – чітка, структурована, з демонстрацією процесу роботи (дослідження, ескізи, макет, 3D-модель тощо).

У проєкті мають бути враховані реальні умови експлуатації, вимоги користувача, ергономіка, естетика, технології виготовлення.

РОЗДІЛ 1

ПІДГОТОВЧИЙ ЕТАП ВИКОНАННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

1.1. Вибір теми дослідження

Здобувач освіти обирає тему курсового проєкту з переліку, запропонованого науковим керівником (див. Додаток А). Після визначення теми вона закріплюється за здобувачем, а також призначається науковий керівник на підставі особистої заяви на ім'я завідувача кафедри професійної освіти та дизайну із зазначенням обраної теми та прізвища керівника (див. Додаток Б).

Здобувач має право запропонувати власну тему курсового проєкту, обґрунтувавши її актуальність, новизну та практичну значущість. Для цього подається заява у довільній формі на ім'я завідувача кафедри із поясненням доцільності виконання проєкту за запропонованою темою. Остаточне затвердження теми здійснюється за погодженням із науковим керівником та кафедрою.

Під час формулювання теми курсового проєкту (як із рекомендованого переліку, так і авторської) необхідно дотримуватися таких вимог:

- тема має бути чітко сформульованою, конкретною та відповідати сучасним тенденціям розвитку дизайну;
- тема повинна відповідати освітньо-професійному напрямку підготовки «Дизайн» і передбачати створення реального об'єкта, художньо-проектного рішення або візуального продукту;
- тема може охоплювати розроблення завершеного виробу, окремих елементів, підсистем чи функціональних модулів, якщо загальний об'єкт є надто складним для повної реалізації в межах курсового проєкту;
- тема має враховувати специфіку обраного виду дизайну або поєднувати міждисциплінарні підходи кількох дизайнерських напрямів.

Тематика курсових проєктів формується з урахуванням спеціалізації здобувача та може стосуватися одного чи кількох видів дизайну залежно від змісту й мети проєкту. Зокрема, вона може охоплювати такі напрями:

Графічний дизайн – створення айдентики, систем візуальної комунікації, поліграфічної продукції, шрифтових рішень, пакування тощо.

Дизайн одягу – проєктування авторських колекцій, інноваційних моделей, використання апсайклінгу, етномотивів або сучасних технологічних матеріалів.

Промисловий дизайн – розроблення споживчих товарів, меблів, освітлювальних приладів, технічних пристроїв із урахуванням ергономічних вимог та інноваційних рішень.

Дизайн середовища (інтер'єр, урбаністика) – створення інтер'єрних рішень житлових, комерційних і громадських просторів, а також проєктів благоустрою територій.

Мультимедійний / цифровий дизайн – розроблення анімації, відеографіки, AR/VR-сценаріїв, інтерактивних презентацій, вебпродуктів і цифрових інсталяцій.

Екологічний / соціальний дизайн – створення проєктів, орієнтованих на принципи сталого розвитку, ресайклінгу, інклюзивності та соціальної взаємодії.

Комплексний / міждисциплінарний дизайн – поєднання кількох напрямів дизайну в межах одного проєкту (наприклад, графічного дизайну, дизайну середовища та цифрових технологій).

Тематика курсових проєктів повинна враховувати індивідуальні інтереси здобувачів, актуальні потреби ринку праці, сучасні тенденції розвитку дизайн-індустрії та можливість інтеграції декількох видів дизайнерської діяльності.

1.2. Функції наукового керівника курсовим проєктом

Наукове керівництво курсовими проєктами здійснюють викладачі кафедри професійної освіти та дизайну, які мають відповідну кваліфікацію та досвід роботи у відповідному напрямі дизайну.

Функції наукового керівника курсового проєкту включають:

- розробку та надання методичних рекомендацій щодо структури, змісту та оформлення курсового проєкту;
- формування переліку рекомендованих тем дослідження з урахуванням специфіки дизайнерських напрямів;
- підготовку завдання на виконання курсового проєкту (див. Додаток В);
- надання консультацій здобувачеві на всіх етапах проєктування: визначення мети, складання плану, підбір джерел, аналіз матеріалу, обґрунтування рішень, оформлення результатів;
- здійснення поточного супроводу виконання проєкту, перевірка окремих частин і всього обсягу роботи;
- написання рецензії на курсовий проєкт;
- участь у роботі комісії з публічного захисту курсового проєкту.

Обов'язки здобувача освіти під час виконання курсового проєкту:

- дотримуватися встановленого графіка виконання етапів курсового проєкту;
- виконувати роботу відповідно до методичних вимог та академічної доброчесності;
- вчасно подавати науковому керівнику частини роботи для перевірки, отримання зауважень і подальшого доопрацювання.

Відповідальність за якість, повноту і рівень виконання курсового проєкту несе здобувач. Це стосується: змістовного наповнення, логіки викладення, мовної грамотності; рівня самостійності виконання; відповідності технічного оформлення вимогам кафедри.

Здобувачі самостійно формулюють проблему, обґрунтовують актуальність теми, визначають мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження; розробляють етапи дослідження; здійснюють проєктування способів розв'язання проблеми, пояснюють їх, систематизують, формулюють висновки за результатами дослідження; оформляють результати, описуючи зміст роботи та застосовуючи при цьому сформовані мовні штампи; розробляють рекомендації щодо впровадження результатів дослідження в практику!!!

Контроль за виконанням курсового проєкту або його окремих частин є однією з ключових форм наукового керівництва. Науковий керівник здійснює фахову перевірку змісту

роботи, вказує на виявлені помилки, неточності, логічні невідповідності чи структурні недоліки, а також надає аргументовані рекомендації щодо їх усунення.

З метою забезпечення системного супроводу виконання курсового проєкту, здобувач зобов'язаний не менше двох разів на семестр подавати проєкт (повністю або частинами) науковому керівнику для проміжної перевірки. Контрольні перевірки здійснюються відповідно до погодженого графіка консультацій, у визначені дні та години.

Науковий керівник зобов'язаний надати конструктивні зауваження, вказати на недоліки, порушення логіки чи методології, неточності оформлення, а також надати роз'яснення щодо шляхів їх усунення.

Явка здобувачів у зазначені дні та години на перевірку ходу виконання курсового проєкту строго обов'язкова. У разі невідвідування здобувачем консультацій він не допускається до захисту курсового проєкту!!!

1.3. Планування виконання курсового проєкту

Курсовий проєкт виконується здобувачем вищої освіти індивідуально у позааудиторний час під науково-методичним керівництвом викладача. Робота здійснюється за попередньо погодженою темою, обраною із запропонованого переліку або самостійно ініційованою здобувачем за умови належного обґрунтування її актуальності та доцільності.

Курсовий проєкт є завершеною самостійною роботою прикладного характеру, у межах якої здобувач розв'язує конкретне професійно орієнтоване завдання, що відповідає змісту освітніх компонентів і профілю підготовки за спеціальністю.

Під час виконання курсового проєкту здобувач повинен продемонструвати здатність:

- визначати та формулювати проблему дослідження з урахуванням її актуальності й практичної значущості;
- окреслювати мету роботи та конкретизувати завдання для її досягнення;
- здійснювати системний аналіз, критичне осмислення та узагальнення теоретичних і практичних матеріалів за темою дослідження;
- виявляти наявні суперечності, аргументовано обґрунтовувати власну позицію щодо предмета дослідження;
- застосовувати набуті знання, уміння та навички для вирішення фахових завдань;
- формулювати логічні й обґрунтовані висновки, надавати практичні рекомендації та визначати перспективи подальших досліджень;
- оформлювати роботу відповідно до встановлених вимог академічної доброчесності та нормативних стандартів.

Основні етапи виконання курсового проєкту (алгоритм роботи):

1. Ознайомлення з методичними рекомендаціями щодо структури, змісту та порядку виконання курсового проєкту.
2. Вибір теми дослідження, погодження її з науковим керівником і закріплення відповідно до внутрішнього порядку кафедри.
3. Попередній аналіз теми та підготовка вступу, у якому визначаються актуальність, мета, завдання, об'єкт і предмет дослідження.

4. Пошук, опрацювання, систематизація та аналіз наукових джерел і нормативно-методичних матеріалів.

5. Написання теоретичної (аналітичної) частини та виконання практичної / проєктної складової роботи.

6. Узагальнення отриманих результатів, формулювання висновків і розроблення рекомендацій щодо практичного впровадження проєктних рішень.

7. Остаточне редагування та оформлення роботи відповідно до встановлених вимог; перевірка логічності викладу, грамотності, коректності посилань і бібліографічного опису джерел.

8. Подання завершеного курсового проєкту на перевірку та рецензування науковому керівникові.

9. Підготовка до публічного захисту: оформлення презентаційних матеріалів і представлення результатів дослідження.

Процес виконання курсового проєкту умовно поділяється на послідовні етапи, що наведені нижче (таблиця 1.1).

Таблиця 1.1

Етапи виконання курсового проєкту

Термін	Етапи виконання
Грудень (червень)* (останній місяць семестру, що передує за навчальним планом курсовому проєкту)	<ul style="list-style-type: none">Вибір теми курсового проєкту, узгодження та попереднє обговорення її з керівником.
Лютий (вересень)* (1-3 тижні)	<ul style="list-style-type: none">Закріплення теми курсового проєкту за здобувачем і призначення йому наукового керівника. Закріплення теми курсового проєкту відбувається на засіданні кафедри не пізніше 3-ого навчального тижня семестру, в якому запланована робота над курсовим проєктом. <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"><p>Після цього самостійна зміна здобувачем теми курсового проєкту не допускається !!!!</p></div> <p>Зміна теми курсового проєкту відбувається тільки за погодженням з керівником і не пізніше 7-ого навчального тижня семестру.</p> <ul style="list-style-type: none">Видача керівником здобувачу завдання на виконання курсового проєкту (1-2-й навчальний тиждень). <p>Завдання на виконання курсового проєкту видається здобувачу на підставі здійсненого ним аналізу теми, пошуку, підбору, систематизації та вивчення матеріалів за темою курсового проєкту, наданого здобувачем орієнтовного плану курсового проєкту.</p>
Лютий – березень (вересень-жовтень)* (3-8 тижні)	<ul style="list-style-type: none">Написання здобувачем чернетки курсового проєкту (3-6-й навчальні тижні).Здача на перевірку здобувачем чернетки курсового проєкту на перевірку керівнику (7-й навчальний тиждень).
Квітень (листопад)* (9-12 тижні)	<ul style="list-style-type: none">Доопрацювання здобувачем тексту курсового проєкту – усунення зауважень, оформлення роботи (9-12-й навчальні тижні).
Травень (грудень)* (13-17 тижні)	<ul style="list-style-type: none">Здача здобувачем курсового проєкту науковому керівнику на рецензування та перевірку на Антиплагіат (13-й навчальний тиждень). <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"><p>Курсовий проєкт, який не був своєчасно поданий на рецензування і не відповідає встановленим вимогам, тобто не має позитивної рецензії, до захисту не допускається !!!</p></div> <ul style="list-style-type: none">Захист курсового проєкту (16 – 17-й навчальні тижні). <p>Курсовий проєкт з дисципліни повинен бути захищений до початку екзаменаційної сесії.</p>

*Місяць (місяці) залежать від семестру, в якому призначено виконання курсового проєкту

РОЗДІЛ 2

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

Курсовий проєкт повинен мати чітку структуру, яка є загальноприйнятою та обов'язковою для оформлення робіт дослідницько-практичного характеру. До основних складових курсового проєкту належать:

1. Титульний лист – оформлюється за затвердженим зразком відповідно до вимог кафедри.
2. Зміст – перелік структурних частин проєкту із зазначенням сторінок початку кожного розділу.
3. Перелік умовних позначень, скорочень та термінів (за потреби).
4. Вступ, у якому обґрунтовується актуальність обраної теми, визначається ступінь її наукової розробленості, формулюються мета, завдання, об'єкт і предмет дослідження.
5. Теоретична (аналітична) частина – подається аналіз наукових джерел, формуються теоретичні та концептуальні підходи до розв'язання поставленого завдання, наводяться ескізні або проєктні пропозиції.
6. Практична частина – презентуються конкретні рішення щодо об'єкта дослідження: конструкторсько-технологічні, дизайнерські, інженерні чи художні пропозиції; описуються метод макетування або моделювання, вибір матеріалів, технології виготовлення та інші прикладні аспекти.
7. Висновки – узагальнення результатів дослідження, оцінка досягнення мети та завдань, формулювання рекомендацій.
9. Список використаних джерел – оформлюється згідно з вимогами стандарту APA (American Psychological Association Style, 7th edition) або відповідно до вимог ДСТУ 8302:2015 (правка 2017 року) (залежно від специфіки дисципліни та вимог кафедри). Вибір стилю погоджується з науковим керівником.
10. Додатки (за необхідності) – додаткові матеріали, що ілюструють або розширюють основний зміст роботи (графічні матеріали, таблиці, фото, тощо).

Загальна структура курсового проєкту поділяється на дві частини (див. таблицю 2.1):

Таблиця 2.1

Приблизний розподіл складових структури курсової роботи

Титульний аркуш	1 стор.	Обсяг 25-35 сторінок
Зміст	1 стор.	
Перелік умовних позначень	1 стор. (за необхідністю)	
Вступ	1-2 стор.	
Основна частина: 2-3 розділи, які можуть складатися з 2-4 підрозділів (але необов'язково). Кожен розділ завершується висновками (<i>ці висновки не відображаються у змісті</i>)	не менше 20 стор.	
Висновки та пропозиції	не менше 1-2 стор.	Обсяг не обмежений
Список використаних джерел	15-25 джерел	
Додатки	не регламентуються	

Нормативна частина: титульний лист, зміст, вступ, висновки, список використаних джерел. Ці елементи мають уніфіковане оформлення відповідно до вимог і виконуються за шаблоном.

Основна частина (теоретична та практична), а також додатки – мають індивідуальний, авторський характер, формуються відповідно до логіки дослідження, творчого задуму й обраної методології.

2.1. Титульний лист

Обов'язковим елементом курсового проєкту є титульний лист, який виконується за встановленим зразком відповідно до методичних вимог кафедри. Він містить повну інформацію про роботу та її учасників і є офіційним документом, що засвідчує належність проєкту до відповідного освітнього процесу.

На титульному листі зазначається:

- повна назва закладу вищої освіти, факультету та кафедри, де виконано курсовий проєкт;
- найменування виду роботи – «Курсовий проєкт»;
- повна назва теми дослідження;
- рік навчання, шифр групи, назва спеціальності та, за наявності, освітньої програми (додаткової спеціалізації), форма здобуття вищої освіти;
- ПІБ здобувача (у називному відмінку);
- ПІБ наукового керівника, його посада, науковий ступінь, вчене звання;
- результати оцінювання: кількість балів за національною шкалою, оцінка ECTS;
- ПІБ членів комісії, їхні посади, наукові ступені та звання (заповнюється після захисту);
- назва міста та рік виконання роботи (внизу сторінки).

Оформлення титульного листа має бути уніфікованим. Приклад правильного заповнення наведено в Додатку Г до цих методичних рекомендацій.

Після титульного листа, на окремій сторінці, розміщується зміст, який містить послідовно всі структурні елементи курсового проєкту із зазначенням відповідних сторінок.

2.2. Зміст

Зміст курсового проєкту є основою для його виконання та слугує планом роботи, який допомагає здобувачу повно і структуровано розкрити обрану тему дослідження. Рекомендується узгодити приблизний план змісту з науковим керівником, щоб забезпечити логічність і глибину опрацювання матеріалу.

Зміст має відповідати назві теми, зазначеній на титульному листі, та дотримуватися правил рубрикації. Зазвичай рекомендується складати зміст із двох основних розділів.

У змісті послідовно наводяться назви розділів і підрозділів курсового проєкту. Формулювання заголовків має бути коротким, чітким, відповідати змісту роботи і точно відображати внутрішню логіку пояснювальної записки. Заголовки повинні відтворювати суть

відповідного розділу чи підрозділу. У підпорядкованих заголовках не слід повторювати інформацію, вже зазначену в основному заголовку.

Заголовки одного рівня рубрикації розташовуються одна під одною, а кожен наступний рівень відступає вправо на 3–5 знаків відносно попереднього. Всі заголовки починаються з великої літери та не мають крапки в кінці.

Слова «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «НАЗВИ РОЗДІЛІВ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» пишуться прописними літерами та напівжирним шрифтом. Назви підрозділів – з малої літери, крім першої, яка пишеться великою.

Обов'язковою умовою є зазначення сторінок, з яких починається кожен розділ і підрозділ. Номер сторінки у змісті розташовується в правій частині рядка і з'єднується з останнім словом заголовка пунктирними крапками.

Оформлення змісту регламентується встановленими вимогами. Приклад заповнення змісту наведено в Додатку Д.

2.3. Перелік умовних позначень

Перелік умовних позначень (позначень, символів, скорочень і специфічної термінології з їх розшифруванням) є обов'язковою структурною частиною курсового проекту. Він оформлюється за потреби і подається у вигляді окремого списку, який друкується двома колонками та розміщується перед вступом.

Якщо спеціальні терміни, скорочення, символи тощо використовуються в роботі менш ніж три рази, складати перелік умовних позначень не потрібно. У такому випадку їх розшифрування подається безпосередньо в тексті при першому згадуванні.

Перелік умовних позначень зазвичай не включається до змісту курсового проекту.

Приклад оформлення умовних скорочень:

ББ	Брендбук
ДСТУ	Державний стандарт України
ЕКО	Екологічні матеріали
ЗВО	Заклад вищої освіти
ІТ	Інформаційні технології
ІКТ	Інформаційно-комунікаційні технології
КМ	Конструктивне моделювання
ЛОГО	Логотип
МК	Модельна конструкція
ТЗ	Технічне завдання
ШІ	Штучний інтелект

3D	Тривимірне моделювання
UI	Користувацький інтерфейс
UX	Користувацький досвід
AR	Доповнена реальність
VR	Віртуальна реальність
СМΥК	Колірна модель для поліграфії
RGB	Колірна модель для цифрових носіїв
CAD	Система автоматизованого проектування

Примітка: перелік умовних скорочень подається після змісту з нової сторінки. До списку включають лише ті скорочення, які використано в тексті курсового проекту три і більше разів. Скорочення розміщують за абеткою або в порядку появи в тексті.

2.4. Вступ

У вступі здобувач повинен визначити науковий апарат роботи – перелік логіко-пізнавальних дій, які послідовно здійснюються та забезпечують виконання власне дослідження.

Структура вступу має включати такі розділи:

1. Актуальність дослідження
2. Мета дослідження
3. Задачі дослідження
4. Об'єкт дослідження
5. Предмет дослідження

Актуальність дослідження – це аналіз стану галузі дослідження на основі літературних та інших джерел, що дозволяє виявити недостатню вивченість окремих питань. Своєчасне виконання дослідження сприятиме усуненню цих прогалин. У цьому розділі обґрунтовується вибір теми курсового проєкту, розкривається значення дослідження для автора, його зацікавленість у результатах та обґрунтовується вибір об'єкта дизайн-проєктування.

Мета дослідження – це бажаний кінцевий результат, якого потрібно досягти в процесі виконання роботи. Формулювання мети означає визначення конкретного результату дослідження. Для цього необхідно відповісти на питання: *«Чого потрібно досягти в результаті виконання курсового проєкту?»*

Мета має бути чіткою, конкретною та починатися зі слів: *«Розробити ...», «Створити ...», «Обґрунтувати прийняте творче рішення ...», «Проаналізувати ...», «Сконструювати ...», «Виявити ...»* тощо.

Задачі дослідження – це послідовні кроки та етапи, які необхідно виконати для досягнення мети. Чітко визначені задачі роблять план роботи зрозумілим і послідовним. Для їх формулювання слід відповісти на питання: *«Що потрібно зробити, щоб досягти мету?»* Зазвичай виділяють 3–4 задачі, які можуть включати такі дії, як: провести аналіз, узагальнити, виявити, визначити, обґрунтувати, розробити тощо.

Об'єкт дослідження – це сфера або область, у межах якої відбувається пошук і аналіз. Об'єкт існує незалежно від дослідника і є сукупністю явищ або процесів, які можна спостерігати. Визначення об'єкта відповідає на питання: *«Що розглядається?»*

Предмет дослідження – це конкретний аспект або частина об'єкта, на якому зосереджується дослідження. Предмет розкриває нові властивості, зв'язки чи функції в межах об'єкта. Визначення предмета відповідає на питання: *«Як розглядається об'єкт? Які нові аспекти чи властивості вивчаються?»*.

Приклад 1

Мета дослідження: Розробити колекцію моделей сучасних жіночих суконь для урочистих випадків на типову фігуру середньої вікової групи.

Задачі дослідження:

1. Вивчити творчі джерела та моделі аналогів.
2. Здійснити маркетингові дослідження.

3. Розробити ескізи перспективної колекції моделей сучасних жіночих суконь для урочистих випадків на типову фігуру середньої вікової групи.

4. Виконати конструкторсько-технологічні опрацювання проєктованих виробів.

Об'єкт дослідження: Жіноча сукня урочистого призначення.

Предмет дослідження: Розробка жіночої сукні урочистого призначення як системоутворюючої складової процесу проєктування колекції моделей сучасних жіночих суконь для урочистих випадків.

Приклад 2

Мета дослідження: Розробити концептуальний дизайн брендингу для локального кафе, який відобразить його унікальність і сприятиме формуванню впізнаваного стилю.

Задачі дослідження:

1. Проаналізувати сучасні тенденції у сфері графічного дизайну брендингу.

2. Дослідити цільову аудиторію та конкурентів локального кафе.

3. Розробити ескізи логотипу, фірмового стилю та рекламних матеріалів.

4. Виконати цифрову візуалізацію дизайн-концепції та підготувати рекомендації щодо її впровадження.

Об'єкт дослідження: Графічний дизайн як інструмент формування візуальної ідентичності закладу громадського харчування.

Предмет дослідження: Розробка елементів фірмового стилю (логотип, кольорова палітра, шрифти, рекламні матеріали) для локального кафе з урахуванням сучасних дизайнерських тенденцій і специфіки цільової аудиторії.

Оформлення вступу регламентовано встановленими вимогами. Приклад заповнення наведено у додатках (див. Додаток Е).

2.5. Основна частина

У більшості випадків основна частина курсового проєкту складається з двох розділів: *теоретичного (аналітичного)* та *практичного (проєктного)*. Така структура є базовою і рекомендованою, оскільки забезпечує логічний перехід від аналізу до реалізації. У цьому випадку обсяг теоретичної частини (розділ 1) зазвичай становить **30–40%** загального обсягу основної частини, тоді як практична частина (розділ 2) – **40–50%**.

Однак, якщо тема курсового проєкту є складною або охоплює кілька взаємопов'язаних напрямів (наприклад, концепцію, проєктне рішення та оцінку ефективності), можливе структурування основної частини на три розділи. У такій структурі: перший розділ виконує функцію теоретико-аналітичного обґрунтування (**25–30% обсягу**), другий зосереджується на креативно-проєктних рішеннях (**30–35% обсягу**), третій включає практичну реалізацію, макетування, тестування або оцінку результатів (**20–25% обсягу**).

Вибір між дво- чи трирозділовою структурою обов'язково погоджується з керівником курсового проєкту. Він має відповідати логіці дослідження, специфіці обраної теми та поставленим у вступі цілям і завданням. У будь-якому випадку, матеріал у кожному розділі має бути змістовно наповненим, логічно обґрунтованим і не дублювати інші частини роботи.

2.5.1. Написання першого розділу. Теоретична (аналітична) частина дослідження.

Перший розділ курсового проекту є основою, що формує підґрунтя для реалізації другого – практичного – розділу. Він виконує функцію всебічного аналізу, дослідження предметної області, виявлення проблематики, уточнення мети та завдань проекту, а також демонстрації етапів пошуково-концептуальної розробки дизайнерського рішення.

Зміст першого розділу повинен бути структурований і логічно послідовний, побудований з дотриманням загальної методології дизайн-проектування. До його складу, як правило, входять два підрозділи, кожен з яких, у свою чергу, може містити дві або три умовні частини, що відповідають окремим етапам проектного процесу.

Перший підрозділ: Дизайн-дослідження, системне та концептуальне проектування. У цьому підрозділі реалізується початковий, пошуковий і аналітичний етапи роботи над проектом. Його структурно доцільно поділити на умовні частини, залежно від характеру об'єкта і складності дослідження.

1. *Дизайн-дослідження.* На цьому етапі здійснюється вивчення історичних, стилістичних, культурних, соціальних і технологічних аспектів, пов'язаних із темою проекту. Здобувач аналізує: аналогічні дизайнерські рішення в історичному розвитку та сучасному контексті; візуальні джерела (стилі, художні напрями, дизайнерські школи); особливості матеріалів, технологій, естетичних підходів, застосованих у подібних проектах.

Цей аналіз виконується через огляд фахової літератури, портфоліо дизайнерів, каталогів, сайтів (Behance, Dribbble тощо), а також польове спостереження, анкетування або інтерв'ювання потенційних користувачів.

Отримані дані подаються у вигляді порівняльних таблиць, описів, схем, moodboard'ів, стилістичних колажів, тематичних карт і ментальних мап. У графічному дизайні також варто включити аналіз колірних палітр, композиційних прийомів, шрифтів, інтерфейсних рішень (якщо йдеться про інтерактивний чи digital-дизайн).

2. *Системне дизайн-проектування.* Цей етап є обов'язковим у випадку, коли об'єктом дослідження є не один виріб, а система або комплекс (наприклад, айдентика бренду, серія паковань, цифрова екосистема продукту). Здобувач має: виокремити структуру системного об'єкта (наприклад, логотип – візуальний стиль – рекламні носії); виявити взаємозв'язки між складниками; проаналізувати взаємодію об'єкта з предметним і візуальним середовищем (зокрема, у публічному просторі, на екранах тощо).

Результати оформлюються у вигляді структурних схем, блок-схем взаємозв'язків, інфографіки, когнітивних карт. Такий аналіз сприяє формуванню глибшого розуміння проектної задачі й підсилює обґрунтованість наступних етапів.

3. *Концептуальне дизайн-проектування.* Цей етап дозволяє перейти від аналізу до творчого пошуку. Здобувач: уточнює мету та завдання проекту на основі проведеного дослідження; формує кілька ідей концептуального вирішення (4–5 варіантів), що виражають індивідуальне бачення проблеми; аналізує кожен варіант і обґрунтовує вибір найбільш перспективного.

Важливо продемонструвати, як зібраний теоретичний матеріал трансформується в дизайнерську ідею. Концепти можуть подаватися через скетчі, шрифтові композиції, кольорові рішення, шрифтово-графічні експерименти, колажі, а також за допомогою цифрових засобів (Figma, Photoshop, Illustrator, Procreate тощо).

Другий підрозділ: Прогностичне та ескізне дизайн-проектування. Цей підрозділ спрямований на формалізацію й візуалізацію творчої ідеї, починаючи з розробки задуму та завершуючи графічним виразом проєктованого об'єкта.

1. *Прогностичне дизайн-проектування.* Здобувач демонструє логіку народження дизайнерського рішення – від рефлексії над темою, джерелом натхнення до художнього образу. Важливо показати: як ідея «впливає» з проведеного аналізу; як ураховуються культурні, функціональні, естетичні аспекти; як проєкт реагує на потреби цільової аудиторії.

Цей етап оформлюється у вигляді творчого есе або розгорнутого опису:

moodboard → образ → колористика → стилістика → застосування.

2. *Ескізне дизайн-проектування.* На цьому етапі здійснюється візуалізація проєкту. Здобувач подає ескізи, що: розкривають форму, композицію, масштаб, ритм, динаміку; відображають пошукові варіанти та їхню еволюцію; демонструють системність і свідомість художнього вибору.

Необхідно представити:

- 5–7 пошукових ескізів (формат А4);
- 1 презентаційний ескіз (формат А3).

Ескізи можуть виконуватися вручну або цифровими засобами. Їх слід розмістити в Додатках, а в пояснювальній записці – надати опис творчого процесу, ідей, прийомів, труднощів і шляхів їх подолання.

Висновок до розділу. Наприкінці розділу формується логічний підсумок, що стисло узагальнює основні висновки щодо проведеного аналізу, виявленої проблематики, обраного напрямку концепції. Рекомендується починати з фраз: «*Таким чином, проведене дослідження дозволило...*»; «*Отже, на підставі аналізу визначено...*»; «*Виходячи з вищезазначеного, було обрано такий підхід...*».

2.5.2. Написання другого розділу. Практична частина дослідження. Другий розділ курсового проєкту присвячено практичній реалізації задуму та візуалізації об'єкта дизайн-проектування. Він є логічним продовженням першого теоретичного розділу, базується на опрацьованій концепції та містить завершену фазу втілення – з технічними, композиційними й виробничими рішеннями.

На цьому етапі реалізуються ключові етапи дизайн-проектування:

- технічне дизайн-проектування,
- конструктивне моделювання,
- розробка технології виготовлення (обробки),
- макетування об'єкта проєктування.

Перший підрозділ: Технічне дизайн-проектування та розробка конструкції

Цей підрозділ охоплює практичну реалізацію технічного етапу дизайн-проектування та побудову конструктивної моделі об'єкта.

Технічне опрацювання об'єкта. На цьому етапі виконується:

- технічний малюнок (ескіз) об'єкта проєктування;
- технічний опис об'єкта.

Технічний малюнок (ескіз) створюється відповідно до обраної спеціалізації (графічний дизайн, дизайн одягу, дизайн середовища тощо). Його виконують на аркуші формату А4 згідно

з вимогами до креслення та оформлення. Зображення додається до Додатків пояснювальної записки, а в тексті розміщується посилання на нього.

Технічний опис об'єкта проектування має чітку послідовність подання інформації:

- назва об'єкта;
- призначення (функціональність, цільове використання);
- матеріали, які планується використати (з поясненням вибору, екологічності, візуальних та тактильних якостей); доцільно подати карту матеріалів;
- форма (геометрія, стилістика, пропорції);
- конструкція (опис основних елементів, вузлів, способів з'єднання);
- колірне рішення (обґрунтований вибір кольорової гами, гармонія, відповідність концепції).

Конструктивне моделювання. На цьому етапі студент:

- обирає метод конструювання (ручне, цифрове, модульне, параметричне тощо);
- виконує креслення базової конструкції об'єкта;
- розробляє модифікації та індивідуальні особливості конструкції відповідно до ескізу (напр., деталі, декоративні елементи, адаптації до середовища тощо);
- обґрунтовує вихідні дані (розміри, масштаби, технічні обмеження, користувацькі вимоги).

Креслення подаються у Додатках, а текстова частина містить пояснення прийнятих рішень, обраних параметрів, а також вказівки щодо збирання об'єкта або його реалізації.

Розробка технології виготовлення (обробки). Ця частина підрозділу присвячена підготовці до практичного виготовлення проєктного об'єкта. У ній студент має:

- обґрунтувати вибір методів виготовлення (друк, лазерне вирізання, зшивання, 3D-друк, ручна робота, шовкодрук, гравіювання тощо), враховуючи економічність, технологічність і доступність;
- обрати відповідне обладнання, інструменти, ПЗ (для digital-дизайну – Photoshop, Illustrator, Figma, Clo3D тощо);
- визначити тип виробництва (індивідуальне, серійне, масове);
- скласти технологічну послідовність виготовлення:
 - загальну технологічну карту;
 - поетапну карту обробки окремих вузлів або частин об'єкта.

У разі роботи над графічним або цифровим проєктом (логотип, упаковка, візуальна айдентика, web-дизайн тощо), слід додати: рендери або мокапи основних видів; кольорові варіанти об'єкта; адаптації для різних носіїв (друк, цифрове середовище, мобільні пристрої).

Другий підрозділ: Макетування

У цьому підрозділі реалізується заключна стадія – макетування, тобто матеріалізація ідеї в наочній, фізичній або цифровій формі. Макет дозволяє оцінити пропорції, масштаб, кольорове рішення та конструктивну доцільність.

Здобувач має: обрати метод макетування (ручне з картону, пластиліну, 3D-друк, AR-модель, digital-прототип тощо); обґрунтувати вибір матеріалів для макету; описати технологію виготовлення макету (інструменти, послідовність дій, специфіка фіксації або з'єднання деталей); зазначити формат, масштаб, складність макету.

У разі цифрового макетування (комп'ютерна графіка, візуалізація середовища, digital product design), слід представити: цифрові мокапи у різних ракурсах; фрагменти інтерфейсу (якщо актуально); адаптації на різні носії.

Макет або фото макету додаються до Додатків, а в тексті подається опис процесу його створення, труднощів і рішень, а також оцінка результату.

Висновок до розділу. Розділ завершується аналітичним висновком, у якому студент стисло: узагальнює, що саме реалізовано в межах проєкту; оцінює ефективність обраних технічних, технологічних і художніх рішень; висловлює думки щодо подальшого застосування, удосконалення чи розширення ідеї. Початкові фрази для висновку: *«Таким чином, у другому розділі реалізовано...»*, *«Отже, виконане технічне проєктування дозволило...»*, *«Виходячи з вищезазначеного, макетування підтвердило...»*.

2.6. Висновки

Метою висновків є підбиття підсумків виконаного дослідження, систематизація отриманих результатів і визначення їх практичної цінності. У цьому розділі стисло узагальнюється суть виконаної роботи відповідно до сформульованої мети та поставлених завдань, формулюються ключові положення, які характеризують досягнуті результати, а також надаються пропозиції щодо подальшого застосування або розвитку теми.

У висновках не допускається дослівне повторення положень із вступу чи основної частини роботи. Натомість акцент робиться на підсумкових твердженнях, що логічно випливають із виконаних теоретичних і практичних етапів дослідження.

Алгоритм формулювання висновків:

1. *Обґрунтування вибору теми та об'єкта проєктування.* Надається коротке пояснення актуальності обраної теми, доцільності проєктування саме цього об'єкта, з урахуванням сучасних дизайнерських тенденцій та запитів цільової аудиторії.

2. *Результати аналізу прототипів (аналогів).* Оцінюються сильні та слабкі сторони існуючих аналогів, виявляються їх недоліки, незадіяні можливості або потенціал для вдосконалення, що стали основою для формування власної дизайнерської концепції.

3. *Аналіз об'єкта проєктування у предметному середовищі.* Наводяться висновки щодо функціональної доцільності, ергономічності, естетичної відповідності та взаємодії проєктного об'єкта з реальним або умовним середовищем експлуатації.

4. *Характеристика створеного об'єкта.* Узагальнюється структура, художньо-стилістичне вирішення, конструктивні та технологічні особливості реалізованого дизайнерського продукту, з урахуванням специфіки обраної спеціалізації.

5. *Оцінка досягнення мети та виконання завдань.* Дається стислий аналіз того, наскільки повно й ефективно були реалізовані поставлені завдання, чи досягнуто запланованої мети дослідження.

6. *Рекомендації та перспективи.* Формулюються практичні пропозиції щодо впровадження результатів проєкту в професійну діяльність або освітній процес, а також можливі напрями подальшого дослідження й удосконалення ідеї.

2.7. Список використаних джерел

Список використаних джерел є необхідним елементом курсового проєкту, що обґрунтовує правильність теоретичних і практичних висновків, пропозицій автора (здобувача), а також встановлює достовірність досліджуваних залежностей. До бібліографічного списку включається лише та література, яка безпосередньо була використана здобувачем при розробці курсового проєкту, і на яку є посилання у відповідних розділах роботи.

Якість та повнота оформлення списку джерел впливає на перше враження про рівень теоретичної та практичної опрацювання проєкту, а також відображає загальну теоретичну концепцію розробника щодо обраної теми.

Для оформлення списку використаних джерел можуть застосовуватися різні стилі бібліографічного опису, серед яких найпоширенішими є:

- **Стиль APA (American Psychological Association)** – широко використовується у соціальних науках і дизайні, передбачає чітку послідовність елементів у записі джерел та форматування з урахуванням авторів, року, назви, видавництва тощо.

- **ДСТУ (Державний стандарт України)** – національний стандарт, що регламентує оформлення бібліографічних посилань у наукових та освітніх роботах в Україні.

Вибір стилю оформлення списку джерел узгоджується із науковим керівником та встановленими вимогами закладу освіти. Важливо дотримуватися єдиного стилю на протязі всього списку джерел.

2.8. Додатки

У додатках наводиться матеріал довідкового, нормативного та ілюстративного характеру, який доповнює основний текст курсового проєкту, але не входить безпосередньо до основної структури роботи. Це можуть бути:

- малюнки, схеми, діаграми, креслення;
- таблиці з деталізованими даними, розрахунками, результатами експериментів;
- тексти нормативних документів, стандартів, інструкцій;
- протоколи опитувань, анкети, інтерв'ю, які використовувались у дослідженні;
- додаткові ілюстрації, які ілюструють процес розробки, експериментальні зразки, макети;
- розрахункові матеріали, коди програм, макети моделей та інші допоміжні матеріали.

Раціональна побудова додатків дає змогу автору курсового проєкту оптимізувати обсяг основної частини, винісши туди всю допоміжну інформацію, що не є суттєвою для основного викладу, але необхідна для повного розкриття теми, перевірки достовірності отриманих результатів, а також підтвердження правильності проведених досліджень та розробок. Завдяки цьому зміст основної частини залишається логічно цілісним, концентрованим на ключових моментах дослідження, а читач при потребі має змогу звернутися до додатків для детального ознайомлення з матеріалами, що підтверджують та доповнюють основний текст.

Додатки нумеруються арабськими цифрами або буквами, кожен має назву, яка коротко характеризує його зміст. В тексті основної роботи обов'язково робляться посилання на

відповідні додатки, щоб забезпечити логічний зв'язок між основною частиною та додатковими матеріалами.

Таким чином, додатки є важливою складовою курсового проєкту, що підвищує його наукову та практичну цінність, забезпечує глибину і достовірність дослідження, а також демонструє комплексний підхід автора до розв'язання поставлених завдань.

РОЗДІЛ 3

ВИМОГИ ДО МОВИ ТА СТИЛЮ ВИКЛАДАННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

3.1. Стиль викладання курсового проєкту

У тексті курсового проєкту необхідно дотримуватися єдиного науково-академічного стилю викладу, що забезпечує логічність, послідовність, змістову цілісність і належний професійний рівень роботи. Матеріал слід подавати чітко, аргументовано та системно, уникаючи канцеляризмів, шаблонних висловів, публіцистичних елементів, розмовної лексики, сленгу та емоційно забарвлених суджень.

Науково-академічний стиль передбачає точність формулювань, об'єктивність викладу, коректне використання термінології, аргументованість висновків і дотримання норм академічної доброчесності. Текст має бути стриманим, нейтральним за тоном і зосередженим на змісті дослідження. Не рекомендується використовувати художньо-образні засоби мовлення, метафори, риторичні запитання або надмірно емоційні вислови.

Особливу увагу слід приділяти послідовному застосуванню фахової термінології. Основні поняття необхідно вживати в одному значенні протягом усієї роботи, а за потреби – супроводжувати визначеннями з посиланням на авторитетні джерела. Доцільно уникати термінологічного різнобою, невиправданого використання іншомовних слів і двозначних формулювань.

Виклад матеріалу бажано здійснювати у *безособовій або нейтральній формі*. Речення повинні бути чіткими, лаконічними та зрозумілими, без надмірного ускладнення синтаксичних конструкцій. Текст слід логічно структурувати на абзаци, кожен з яких має розкривати окрему завершену думку.

Загалом курсовий проєкт повинен відповідати вимогам ясності, точності, системності, академічної культури мовлення та наукової обґрунтованості.

У тексті курсового проєкту доцільно дотримуватися *норм науково-академічного стилю*, що передбачає об'єктивність, стриманість і безособовий характер викладу. У зв'язку з цим некоректним вважається вживання займенників першої особи однини («я», «моє», «мені», «мною» тощо), оскільки вони акцентують увагу на особі автора, а не на змісті дослідження.

За потреби допускається використання форм першої особи множини («ми», «наш», «нами», «нам») або безособових конструкцій, які є традиційними для академічного письма. Такі мовні форми підкреслюють узагальнений характер наукового викладу та сприяють нейтральності тексту. Наприклад: «ми дослідили ...», «ми дійшли висновку...», «у нашому дослідженні ...», «вважаємо за доцільне ...». Водночас ще більш доречними є безособові формулювання: «встановлено ...», «доведено ...», «з'ясовано ...», «аналіз показав ...», «результати дослідження свідчать ...», «можна стверджувати ...» тощо.

Уживання першої особи однини в науковій роботі розглядається як стилістичний недолік, що знижує рівень академічної культури тексту та не повною мірою відповідає вимогам наукового викладу. Основна увага в курсовому проєкті повинна зосереджуватися не на авторі, а на предметі дослідження, методах, результатах і висновках.

Важливою складовою дослідницької роботи є критичний аналіз наукових джерел і різних наукових позицій. Проте оцінювання поглядів інших авторів має здійснюватися коректно, виважено й аргументовано. Незгода з певною концепцією чи підходом повинна ґрунтуватися на **доказах, логічному аналізі джерел, зіставленні фактів та науковій аргументації**, а не на емоційних або категоричних судженнях.

Цитування в курсовому проєкті повинно бути доцільним і поміркованим. Не рекомендується перевантажувати текст великою кількістю прямих цитат. Доцільно поєднувати цитування з переказом, узагальненням або інтерпретацією думок інших дослідників із обов'язковим посиланням на першоджерела відповідно до встановлених вимог. Такий підхід забезпечує змістову цілісність роботи, демонструє самостійність мислення автора та сприяє *дотриманню принципів академічної доброчесності*.

Якщо у курсовому проєкті використовуються умовні позначення, скорочення, аббревіатури, символи чи спеціальні шрифтові позначення, вони повинні застосовуватися послідовно протягом усього тексту. За наявності значної кількості таких елементів доцільно оформлювати окремий перелік умовних позначень, який розміщується після змісту та перед вступом. Це полегшує сприйняття матеріалу й забезпечує однозначне розуміння змісту роботи.

3.2. Терміни та рекомендовані кліше

Курсові проєкти належать до жанру писемного науково-академічного мовлення, для якого характерні послідовність і логічність викладу, точність термінології, обґрунтованість тверджень, об'єктивність суджень та відсутність розмовних елементів. Текст курсового проєкту повинен відповідати нормам академічної комунікації, бути чітким, аргументованим і стилістично виваженим. У роботі доцільно використовувати загальнонаукову, професійну та спеціалізовану лексику, що забезпечує належний рівень наукової достовірності, змістової точності та фахової спрямованості викладу. Рекомендовані мовні конструкції та типові засоби наукового викладу наведено в таблиці 3.1.

Таблиця 3.1

Типові мовні засоби наукового стилю, рекомендовані для курсових проєктів

Категорія	Приклади
Іменники	<i>альтернатива, аналогія, аргумент, аспект, асоціація, ідентифікація, кваліфікація, концепт, концепція, критерій, модифікація, об'єкт, позиція, полеміка, зв'язок, сукупність, сфера, трансформація, феномен, фрагмент, явище</i>
Дієслова	<i>базуватися, визначати, домінувати (переважати), імпонувати, інтерпретувати, виключати, коментувати, обмежувати (лімітувати), позначати (маркувати), описувати, уточнювати, формулювати, систематизувати, елімінувати</i>
Прикметники	<i>актуальний, базовий, вагомий, логічний, обґрунтований, причинний, структурний, прагматичний, функціональний, когнітивний, інтерпретаційний</i>
Прийменники та конструкції	<i>унаслідок, з приводу, на підставі, враховуючи, з огляду на, спираючись на, з урахуванням, виходячи з, по відношенню до, у межах, відповідно до, за допомогою, завдяки, замість, щодо, всупереч</i>
Сполучники, вставні слова	<i>з одного боку – з іншого боку, отже, однак, тим не менш, таким чином, водночас, до того ж, зокрема, безсумнівно, в цілому, окремо, в деталях, детально, у принципі, наскільки, по-перше, по-друге, в тому числі</i>

У науково-академічних текстах важливе місце посідають усталені мовні конструкції (кліше), які забезпечують логічну впорядкованість викладу, сприяють його зрозумілості та полегшують процес формулювання наукових думок як для автора, так і для читача. Використання таких мовних засобів не обмежує наукову індивідуальність дослідника, оскільки авторська оригінальність проявляється насамперед у постановці та розкритті проблеми, виборі методів дослідження, інтерпретації результатів, а також у доборі термінології та засобів наукового викладу.

У цьому контексті доцільним є застосування систематизованих мовних зворотів, характерних для окремих структурних частин курсового проекту. Нижче подано узагальнену таблицю найуживаніших кліше (див. таблицю 3.2), згрупованих відповідно до основних етапів і розділів дослідження. Використання таких мовних конструкцій сприяє забезпеченню змістової цілісності, стилістичної єдності та логічної послідовності наукового тексту, а також полегшує його підготовку.

Таблиця 3.2

Кліше для курсових проєктів (у вигляді таблиці)

Розділ курсового проєкту	Тип кліше / функція	Приклади кліше
ВСТУП	Актуальність теми (констатація наукового інтересу)	Існує думка, що... Визнаним фактом є... Склалася традиція ... Відомо, що ... До актуальних напрямів належить... У теперішній час спостерігається тенденція до... Підвищився інтерес;
	Постановка мети й завдань	Метою дослідження є... Завдання дослідження полягає у... У даній роботі здійснюється спроба...
	Обґрунтування потреби дослідження	можливе та необхідне подальше дослідження
ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА	Огляд джерел	У праці А розглядається... Позиція Б полягає в тому, що... У дослідженні В подано... У фундаментальній науковій праці А затверджується / розглядається / згадується / пропонується тощо
	Аналіз поглядів (представлення різних позицій)	Більш переконливою видається позиція... Цілком слушною є думка... Ця точка зору ґрунтується на... Цієї позиції дотримується А ... Інша точка зору представлена в ... / Існують різні точки зору); А вважає / стверджує тощо
	Прийняття	більш / менш переконливою видається позиція А; визнати положення А обґрунтованим; слушною видається...
	Вказівка на недостатню вивченість	Цей аспект не отримав належного висвітлення... Менш дослідженим є...

Продовження таблиці 3.2

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА	Виявлення суперечностей	Недостатньо обґрунтовано... Суперечливим є твердження, що... недостатньо доведено; викликає сумніви; важко погодитися з ...; спірно, що ... тощо
	Порада	бажано комбінувати різні кліше; стилістично уникати одноманітного «А зазначає...»
	Акцент на лакунах у дослідженнях	менш вивчено ...; приділяється недостатньої уваги; не отримав достатнього висвітлення тощо
	Суперечності між теорією і практикою	цей факт суперечить думці; факти не відповідають теорії; позиція не завжди підтверджується фактами
	Формулювання проблематики	в цьому дослідженні здійснюється спроба...; мета дослідження полягає у...; необхідно з'ясувати...; виникає питання про... тощо
	Визначення завдань / підходу	Якщо припустити...; Мова йде про доведення...; Буде згруповано / пояснено / продемонстровано / встановлено зв'язок тощо
ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА	Вступ до розділу	У цьому розділі розглянуто... Основна увага приділяється... У процесі аналізу встановлено...
	Окреслення методів / основ	В основу дослідження буде покладено...; До розгляду залучаються ...
	Методика та аналіз	Методологічною основою є... В якості вихідного положення приймається...
	Подання прикладів	Цей приклад ілюструє... Цей приклад демонструє / ілюструє / підтверджує / спростовує тезу про ... На цьому прикладі можна побачити... Дане спостереження підтверджує... Матеріал демонструє, що...; Можна спостерігати, як...; Застосування методу дозволяє виявити / встановити / підтвердити...
	Структурування, логічний зв'язок	По-перше... по-друге... Як уже зазначалося / згадувалося ... З іншого боку... Таким чином... в першу чергу розглядаються...; нижче буде продемонстровано...; далі; з іншого боку; в ході дослідження...; в цьому розділі пропонується...; нижченаведені приклади; в другому розділі тощо
	Оцінка результатів і авторський внесок	Доцільним вважається... Це доводить, що... Має значення... чинить вплив; вирішальним фактом є...; видається переконливим; зацікавлює; з цієї точки зору...; важливо, що ...

Продовження таблиці 3.2

ВИСНОВКИ	Підбиття підсумків	Отже, можна зробити висновок... Узагальнюючи результати / викладене ... Як показав аналіз... Здійснений аналіз дозволяє...
	Рекомендації або перспективи	Доцільно продовжити дослідження... У подальших дослідженнях важливо зосередитися на... Отримані результати можуть бути застосовані у...
	Вступ до підсумкових міркувань	відповідно до викладеного; підбиваючи підсумки
	Формулювання логічних висновків	таким чином; з'ясується, що...; як видно / впливає з викладеного; це означає, що...
	Посилання на результати дослідження	аналіз показав, що...; як продемонстровано вище; текстові приклади розподілилися...
	Аргументовані судження / припущення	це дозволяє зробити висновок / укласти / припустити; не виключено, що...; можна зробити висновок
	Підсумкове акцентування	наприкінці слід підкреслити...

3.3. Зв'язність викладання тексту

Часто автори курсових проєктів стикаються з труднощами при формуванні зв'язного, логічно послідовного тексту. Тому доцільно користуватися різноманітними виразами, які допомагають забезпечити зв'язок між частинами роботи та чітко виразити думку. Нижче наведено приклади таких мовних конструкцій: *«Бажаємо підкреслити, що ...»*, *«Перш ніж розпочати (продовжити) розмову про ...»*, *«Дуже важливо зрозуміти, що ...»*, *«З цієї точки зору можна стверджувати, що ...»*, *«Повертаючись до питання про ..., зауважимо ...»*, *«Грунтуючись на ідеях, сформульованих (висловлених) в попередньому підрозділі (див. п. п. ..., с. ...), можна зробити висновок ...»*, *«Надзвичайно істотно також ...»*, *«Як демонструє наше дослідження ...»*, *«Як видно з наведених вище (нами) прикладів ...»*, *«Нагадаємо, що ...»* та інші.

При аналізі та викладі концепцій, що стосуються теми дослідження, важливо не лише передати зміст певної теорії чи розбіжностей у поглядах, а й продемонструвати власне розуміння проблеми. Розробник курсового проєкту повинен критично осмислити проаналізований матеріал і чітко сформулювати власну позицію – висловити згоду або незгоду, сумніви чи заперечення.

Ось кілька прикладів вставних і пояснювальних виразів для формулювання власної позиції: *«В. Г. Гак справедливо вважає, що...»*, *«Цікава точка зору Ш. Баллі ...»*, *«Погляди на ... викладено так докладно, тому що ...»*, *«Звичайно, не можна заперечувати, що ...»*, *«Інша, прямо протилежна, точка зору висловлена в наукових працях ...»*, *«Ми приєднуємося до тих концепцій (авторів), які ...»*, *«Суперечним видається погляд ... на проблему ...»* (далі пояснити, чому автор курсового проєкту вважає його суперечним), *«Такий підхід неправомірний ...»* (пояснити причини), *«Що стосується ..., то невірним видається твердження ...»* (обґрунтувати свою позицію).

РОЗДІЛ 4 ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

4.1. Загальні правила оформлення текстових документів

Курсовий проєкт повинен бути виконаний друкованим способом за допомогою комп'ютера на одному боці стандартного аркуша білого паперу формату А 4. Робота повинна бути зброшурована, бажано в твердій або пластиковій обкладинці.

Текст основної частини курсового проєкту поділяється на розділи. Розділи повинні бути пропорційні за обсягом і в обов'язковому порядку мати розподіл на підрозділи. Нумери сторінок у змісті повинні відповідати реальному тексту курсового проєкту.

Текст курсового проєкту повинен бути підготовлений з використанням комп'ютера в Word, колір шрифту – чорний, міжрядковий інтервал – полуторний (1,5), гарнітура – Times New Roman, розмір шрифту – 14 кегль. Розміри полів: ліве – 30 мм, праве – 15 мм, верхнє та нижнє – 20 мм. Текст вирівнюється за шириною, замовлений абзацний відступ 1,25 мм. Номер сторінки проставляється в правому нижньому куті аркуша, без крапки. Першою сторінкою вважається титульний лист, він не нумерується. Нумерація сторінок починається зі сторінки вступу та закінчується на останній сторінці додатків (за наявності додатків).

Обсяг курсового проєкту має становити 25-35 сторінок друкованого тексту (без списку використаних джерел та додатків). Не допускається скорочення слів, крім встановлених правилами, наприклад: *та ін.* (та інше), *вид.* (видання), *вид-во* (видавництво), *ім.* (імені) та *ін.*

Виправлення помилок, описок, виявлених у процесі роботи, допускається робити за допомогою підчистки, зафарбуванням білою фарбою або заклеюванням білим папером з подальшим нанесенням на тому ж місці виправленого тексту.

Допускається вписування в надрукований текст курсового проєкту окремих слів, формул, знаків тільки чорними чорнилами чи чорною тушшю з наближенням до щільності основного тексту.

Заголовки структурних частин курсового проєкту **«ЗМІСТ»**, **«ВСТУП»**, **«РОЗДІЛ»**, **«ВИСНОВКИ»**, **«СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ»**, **«ДОДАТКИ»** друкуються прописними літерами в середині рядків, використовуючи напівжирний шрифт.

Розділи та підрозділи повинні мати заголовки. Заголовки формулюються коротко. Найменування заголовків розділів друкується прописними літерами напівжирним шрифтом у середині рядків, заголовки підрозділів – з абзацу малими літерами (крім першої прописної) напівжирним шрифтом. Перенесення в заголовках не допускаються. Заголовки не підкреслюються, наприкінці крапки не ставляться.

Усі розділи, підрозділи, пункти, малюнки, таблиці, формули ієрархічно нумеруються арабськими цифрами без знака «№». Нумерація та найменування заголовків у тексті та змісті повинні бути ідентичними. Номер розділу ставиться після слова **«РОЗДІЛ»**. Заголовок розділу друкується з нового рядка, який є наступним за номером глави посередині рядка.

Номер підрозділу складається з номера розділу та підрозділу між якими ставиться крапка. Номер розміщується перед назвою, після кожної групи цифр ставиться крапка.

Наприкінці заголовка крапка не ставиться. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, вони розділяються крапкою. Відстань між заголовками розділу, підрозділу та текстом повинна дорівнювати 2 інтервалам.

Після будь-якого заголовка повинен слідувати текст, а не малюнок, формула, таблиця або нова сторінка. Наприклад:

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ

1.1. Аналіз інформації щодо аналогових рішень

Розробка проєктної ідеї потребує здійснення такого етапу дизайн-проєктування, як дизайн-дослідження...

Такі заголовки структурних частин курсового проєкту, як: «**ЗМІСТ**», «**ВСТУП**», «**ВИСНОВКИ**», «**СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕХ**», «**ДОДАТКИ**» не нумеруються. Крапка наприкінці заголовків структурних частин не ставиться. Заголовки друкуються посередині рядка. Проте, такий заголовок, як «**ДОДАТКИ**», за умов наявності декількох додатків, друкується посередині чистого аркуша.

КОЖНУ СТРУКТУРНУ ЧАСТИНУ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ СЛІД ПОЧИНАТИ З НОВОГО АРКУША.

4.2 Оформлення цитат і посилань на джерела

Подання матеріалу в курсовому проєкті повинно підкорятися правилам оформлення наукового апарату, до якого належить правильне оформлення цитат, приміток, виносок, посилань і списку використаних джерел.

Цитата є точним, дослівним витягом з будь-якого тексту, який включений в текст розробника курсового проєкту. Бібліографічне посилання є зазначенням джерела, на який посилається автор курсового проєкту. Виноска – це додатковий текст, який розміщується окремо від основного, внизу сторінки або наприкінці всього тексту, або в основному тексті в дужках. Примітка – це додаткове зауваження, яке міститься в виносці.

Усі ці елементи наукового апарату виконують у роботі дві функції: цитати є підтвердженням висловленої думки чи аргументу. В бібліографічних посиланнях вказуються твори друку, згадані або цитовані в основному тексті. Примітки допомагають краще та точніше зрозуміти основний текст. Вони повідомляють фактичні відомості про згадувані речі, події, осіб, що приховані в цитатах.

У разі цитування або використання матеріалів, які запозичені в інших авторів, необхідно в обов'язковому порядку робити посилання на джерела. Цитати виокремлюються лапками. Наприклад, «*Мода – для дурнів, а для розумних – стиль*» (В. Зайцев). Цитування

припускає використання сучасних орфографії та пунктуації, пропуски слів, який позначається трьома крапками, якщо думка автора при цьому не спотворюється. В тексті завжди необхідно вказувати ініціали дослідника до прізвища; між ініціалами та прізвищем ставиться пробіл. Наприклад, «Як відзначав В. Зайцев: «Людина в силу свого розуму, наділеного природою, не має права засмічувати своїм зовнішнім виглядом навколишнє середовище». Проте, наводити в роботі занадто багато дослівних цитат не слід. Поряд з прямим цитуванням допустимо викладання чужих думок власними словами. У цьому випадку також необхідно робити посилання на першоджерело.

За умов посилання на наукові праці, періодичні видання тощо, які мають міститися в списку використаних джерел, у тексті курсового проекту після згадки про них (після цитати з них) проставляються порядкові номери джерел арабськими цифрами в квадратних дужках, під яким воно значиться в списку використаних джерел і, в необхідних випадках, доповнюються відомості щодо сторінки. Наприклад:

[23] – означає посилання на джерело під номером 23 в списку використаних джерел;

[19, с. 127] – означає посилання на сторінку 127 джерела під номером 19;

[3; 7; 13; 20] – загальне посилання на низку наукових праць, довідкових джерел тощо, які надані в списку використаних джерел під відповідними номерами;

[там же] – посилання на те ж джерело, надане, як правило, на цій же сторінці вище, і ту ж сторінку, якщо вона була вказана; якщо сторінка інша, то посилання має таке оформлення [там же, с. 37].

Наприклад: «Результати досліджень опубліковані в статті [2]». Не рекомендується будувати фрази, в яких в якості слів застосовується порядковий номер посилання, наприклад: «У [7] зазначається ...». В необхідних випадках, таких як цитування, перенесення ілюстрацій без змін, таблиць з вихідними даними та ін., точно вказуються сторінки джерела, наприклад, [4, с.17]. Крапка в реченні ставиться після квадратних дужок.

4.3. Оформлення таблиць

Таблиці та малюнки розміщуються безпосередньо після відповідного тексту курсового проекту (бажано на одному розвороті) або подаються у Додатках.

Таблиці поділяються на *аналітичні та неаналітичні*.

Аналітичні таблиці містять результати обробки цифрових даних. Після таких таблиць у тексті зазвичай подається узагальнення у вигляді висновків, що фіксують виявлені закономірності. Для цього використовуються фрази: «Таблиця дозволяє зробити висновок, що...», «З таблиці видно, що...», «Відповідно до даних таблиці впливає, що...» тощо.

Неаналітичні таблиці містять необроблені статистичні дані, які служать для інформації або констатації факту. Всі таблиці повинні мати нумераційний та тематичний заголовки.

Нумерація таблиць здійснюється по розділах, наприклад: «Таблиця 1.7» (де 1 – номер розділу, 7 – номер таблиці в розділі).

Нумераційний заголовок таблиці розміщується у правому верхньому куті сторінки.

Тематичний заголовок розташовується над таблицею по центру, безпосередньо під нумераційним заголовком.

Оформлення тексту заголовків: Шрифт заголовків – Times New Roman, 14 кегль, напівжирний.

Оформлення таблиці: Міжрядковий інтервал – одинарний.

Розмір шрифту – Times New Roman, 12 кегль.

Наприклад:

Таблиця 1.1		
Коротка характеристика образу споживача		
Показники	Зміст показника	Рекомендації

Усі назви таблиць повинні розміщуватися без відриву від відповідної таблиці. Назва має бути логічно пов'язана з об'єктом, якого вона стосується, та знаходитися безпосередньо перед ним.

У разі перенесення *таблиці на кілька сторінок*:

- Кожна наступна сторінка таблиці повинна мати позначку «**Продовження**» (розміщується у правому верхньому куті перед заголовком).

- Заголовна частина таблиці (назви стовпців) повинна повторюватися на кожній сторінці повністю або з використанням нумерації колонок, яку слід зазначити вже на першій сторінці таблиці.

Якщо таблиці розміщено у *Додатках*: У тексті курсового проєкту обов'язково повинні бути посилання на відповідну таблицю та додаток, наприклад:

- (таблиця 3.4) – якщо таблиця в основній частині,

- (див. Додаток А) – якщо таблиця у Додатку.

У випадку використання *таблиць із уже опублікованими даними*: Необхідно обов'язково навести посилання на першоджерело у тексті проєкту відповідно до встановлених вимог до оформлення наукового апарату (наприклад: [12, с. 45]).

4.4. Оформлення ілюстративного матеріалу

Ілюстративний матеріал у курсовому проєкті може включати: схеми, креслення, рисунки, фотографії, діаграми тощо.

1. *Загальні вимоги*:

- Кожна ілюстрація повинна мати підпис, який починається зі скорочення «**Рис.**» та включає номер ілюстрації, оформлений арабськими цифрами відповідно до номера розділу.

Наприклад: «**Рис. 2.5**» (тобто рисунок 5 розділу 2).

- Тематика ілюстрації (тобто пояснення до зображення) подається у вигляді тематичного заголовка. Він розміщується під ілюстрацією, по центру, без крапки наприкінці. Рекомендується використовувати шрифт Times New Roman, 14 кегль, напівжирний.

- Пояснювальні підписи до окремих елементів рисунку (за потреби) також набираються 14 шрифтом і мають бути легко читабельними.

2. Посилання в тексті:

У тексті курсового проєкту необхідно обов'язково робити посилання на відповідні ілюстрації. Посилання можуть оформлюватися в такий спосіб:

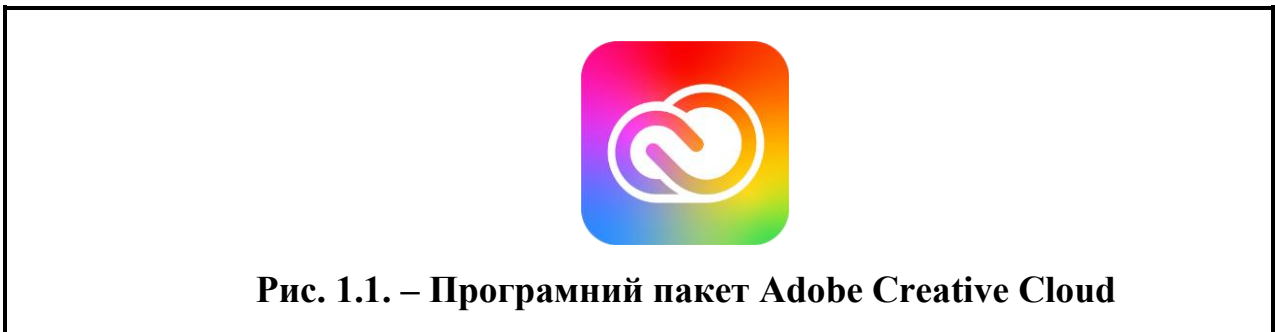
- «Згідно з рисунком 1.2 видно, що ...»
- «Відповідно до рис. 3.4 встановлено ...»
- «Як ілюструє рис. 2.1 ...»
- «... (рис. 4.5)»

Приклад посилання у тексті: *«Динаміку зростання інтересу до теми дослідження представлено на рис. 2.3.»*

3. Розміщення ілюстрацій:

- Ілюстрації вставляються безпосередньо після першої згадки про них у тексті.
- Бажано розміщувати ілюстрацію на тому самому розвороті, де є її опис.
- За потреби ілюстрації можна виносити до Додатків, але в цьому випадку в тексті обов'язково зазначається посилання: (див. Додаток Б) або (рис. А.3) – якщо це рисунок у додатку.

Наприклад:

Проте можливі й альтернативні варіанти формулювання підпису (залежно від контексту рисунка). Наведемо приклади на основі запропонованого зображення:

- *«Рис. 1.1 – Інтерфейс програми Adobe Creative Cloud»*
- *«Рис. 1.1 – Головне вікно Adobe Creative Cloud»*
- *«Рис. 1.1 – Стартове меню програми Adobe Creative Cloud»*
- *«Рис. 1.1 – Adobe Creative Cloud як приклад кросплатформного програмного забезпечення для дизайнерів»*

РЕКОМЕНДАЦІЯ: обирайте той варіант підпису, який найточніше передає зміст ілюстрації та її функцію в контексті курсового проєкту.

У разі використання запозичених ілюстрацій обов'язковим є посилання на джерело, з якого вони взяті. Посилання оформлюється у вигляді вказівки на відповідне джерело у списку використаних джерел із зазначенням номера та сторінки, наприклад: **«Рис. 1.3 – Приклад застосування фільтра Gaussian Blur у Photoshop [12, с. 45]»** Якщо ілюстрація продовжується на кількох сторінках, кожна наступна частина має супроводжуватися позначенням **«Продовження»**. Заголовна частина рисунка (номер та тематичний підпис) повинна повторюватися повністю або частково із збереженням нумерації. У разі розміщення ілюстрацій у додатках, у тексті обов'язково мають бути відповідні посилання в дужках, наприклад: *«... сучасні дизайнери активно застосовують хмарні сервіси для синхронізації*

проектів (рис. 1.6).» або «... приклад структури графічного інтерфейсу наведено в додатку (див. Додаток В)».

4.5. Оформлення формул

Формули, що включаються до тексту курсового проекту, повинні бути оформлені відповідно до вимог наукового стилю. Формули розміщують посередині рядка окремо від основного тексту, перед та після формули обов'язково залишають один вільний рядок. Формули підлягають наскрізній нумерації в межах усього документа. Номер формули розміщується праворуч у тому ж рядку, що й формула, та береться в круглі дужки. У разі використання складних багаторівневих формул, наприклад дробів, номер формули розміщується по центру горизонтальної риски дробу (на рівні основного рядка). У тексті обов'язково здійснюються посилання на формули за їхніми номерами, наприклад: «... з формули (1) випливає, що площа кола залежить від квадрата радіуса» або «Використовуючи формулу (1), обчислимо площу заданої фігури...». Роз'яснення символів і числових коефіцієнтів розташовуються під формулою в тій послідовності, в якій вони наведені в формулі. При цьому, перший рядок повинен починатися зі слова «де», з двокрапкою останнього, а роз'яснення кожного символу розташовується з нового рядка.

Наприклад:

$S=\pi r^2$	(1)
де	
S – площа кола,	
r – радіус кола,	
π – математична константа ($\approx 3,1416$).	

Формули мають бути набрані за допомогою спеціальних редакторів формул (наприклад, Microsoft Equation або редактора формул у Word), із дотриманням єдиної гарнітури й стилістики оформлення на всьому протязі документа. Запозичення формули обов'язково відображається посиланням на джерело формули.

4.6. Оформлення списку використаних джерел

Список використаних джерел розміщується наприкінці курсового проекту після розділу «Висновки» (та за необхідності – перед додатками). Він має назву «**СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ**», надруковану прописними літерами, напівжирним шрифтом, по центру рядка, без крапки в кінці.

Наприклад:

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алексєєва Г., Горбатюк Л., Кісенко Н. Інтеграція інформаційних технологій у сучасну освіту. *Distance education in ukraine: innovative, normative-legal, pedagogical aspects*. 2024. № 4. С. 137–146. URL: <https://doi.org/10.18372/2786-5495.1.18889> (дата звернення: 21.05.2025).

2. Використання сервісів адаптивних хмаро орієнтованих систем у діяльності вчителя / В. М. Барладим та ін. Пед. думка, 2020. URL: <https://doi.org/10.31812/123456789/4349> (дата звернення: 21.05.2025).

Усі джерела розміщуються в порядку їх появи в тексті або за алфавітом (уточнюється викладачем). Джерела нумеруються арабськими цифрами без крапки.

Текст кожної бібліографічної позиції друкується через 1,5 інтервали, з абзацного відступу (1,25 см), шрифт Times New Roman, 14 кегль. Оформлення здійснюється відповідно до вимог ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання».

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 на сайті Бібліотеки Університету Ушинського:

https://library.pdpu.edu.ua/images/pdf/pryklady_oformlennia_posylan_2015.pdf

Також для оформлення бібліографічного списку у курсовому проєкті можливе використання стилю *APA (American Psychological Association)*, який є одним із найпоширеніших стилів цитування у наукових роботах. Цей стиль забезпечує чітку та уніфіковану форму подання джерел, що полегшує пошук та ідентифікацію використаної літератури. Норми бібліографічного опису, приклади оформлення бібліографічного опису представлено в додатках (див. Додаток К).

Здобувач повинен пам'ятати, що за неохайний та неточно складаний список використаних джерел у пояснювальній записці, знижується загальна оцінка за курсовий проєкт!!!

4.7. Оформлення додатків

Після списку використаних джерел (бібліографії) в курсовому проєкті подаються додатки – за наявності матеріалів, що доповнюють, конкретизують або ілюструють основний зміст, але є надто великими або другорядними для розміщення в основному тексті.

1. Призначення додатків:

До додатків можуть входити:

- великоформатні таблиці, схеми, графіки;
- фотоілюстрації, приклади дизайнерських рішень;
- програмний код, технічні інструкції;

- анкети, опитувальники, результати опрацювання даних;
- документи, специфікації, фрагменти ескізів тощо.

УСІ ДОДАТКИ МАЮТЬ БУТИ ЗГАДАНІ В ОСНОВНОМУ ТЕКСТІ З ВІДПОВІДНИМИ ПОСИЛАННЯМИ: «... представлено у (Додатку А)», «див. Додаток В», «згідно з таблицею у Додатку Г».

2. Структура оформлення кожного додатку:

2.1. Назва і позначення:

- У правому верхньому куті аркуша зазначається: «Додаток А» (без лапок, напівжирним шрифтом).
- Через один інтервал нижче по центру – тематична назва додатку, наприклад: «Зразок візуалізації інтерфейсу мобільного застосунку».

2.2. Форматування тексту додатків:

- Шрифт: 14 pt або інший зручний (можна не дотримуватись єдиного стандарту), проте повинен бути читабельним;
- Міжрядковий інтервал: на розсуд виконавця, залежно від типу інформації (графіка, таблиці, текст);
- Розташування: **КОЖЕН ДОДАТОК ПОЧИНАЄТЬСЯ З НОВОЇ СТОРІНКИ.**

3. Порядок і нумерація додатків:

Додатки подаються у тій самій послідовності, у якій на них є посилання в основному тексті.

Для позначення додатків використовуються великі літери українського алфавіту, окрім:

Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь

Наприклад: Додаток А, Додаток Б, Додаток В, Додаток Г ...

Якщо додатків більше ніж 20, після літери «Я» починається **подвійне позначення:** Додаток АА, Додаток АБ тощо.

4. Нумерація вмісту додатків (рисунків, таблиць, формул):

Кожен додаток має власну нумерацію елементів, яка не пов'язана з основним текстом. Наведемо у таблиці 4.1 приклад формату оформлення вмісту додатків:

Таблиця 4.1

Приклад формату оформлення вмісту додатків

Вміст додатка	Приклад оформлення
Таблиці	Таблиця Б.2 – друга таблиця додатку Б
Рисунки	Рисунок А.3 – третій рисунок додатку А
Формули	(Г.1) – перша формула додатку Г
Розділи та пункти	Д.2.1 – підпункт 1 другого розділу додатку Д

5. Оформлення великоформатних додатків:

Якщо ілюстрації, схеми, креслення тощо перевищують формат А4 (наприклад, А3, А2), вони оформлюються в окремій теці або зшиваються окремо.

На обкладинці такої теки вказується:

- слово «**ДОДАТКИ**» (великими літерами, по центру);
- назва курсового проєкту;
- прізвище, ініціали здобувача освіти;

- назва ЗВО та рік.

6. Приклади оформлення:

1. У тексті: «Візуалізація розробленого логотипу подана у Додатку В».

Оформлення сторінки додатку:

2. Підпис до ілюстрації в додатку: «Рисунок В.1 – Приклад контрастного логотипу з монохромною палітрою»

3. Таблиця в додатку: «Таблиця В.2 – Візуальні властивості логотипів у різних кольорових варіаціях»

ПРИМІТКА: Додатки, як частина навчального документа, мають відповідати загальній структурі, логіці подачі матеріалу та нормам академічного письма. Надлишковість, дублювання або матеріали, не пов'язані зі змістом курсового проєкту, **НЕ ДОПУСКАЮТЬСЯ**.

4.8. Нумерація сторінок

Нумерація сторінок у курсовому проєкті є наскрізною та здійснюється арабськими цифрами (1, 2, 3, ...) у нижньому правому куті сторінки без крапки після цифри.

1. Порядок включення до нумерації: У загальну нумерацію входять усі структурні елементи проєкту, зокрема: титульний лист, заява, завдання, зміст (зміст роботи), вступ, основна частина, висновки, список використаних джерел, додатки.

ПРИМІТКА: На титульному аркуші, заяві, завданні та змісті номер сторінки не проставляється, хоча вони враховуються в загальній послідовності.

Наприклад, якщо зміст є на сторінці 2, то «Вступ» починається зі сторінки 3 чи 4, і на ньому вже проставляється номер сторінки.

2. Розміщення номера сторінки:

- Номер проставляється внизу сторінки по центру або в правому нижньому куті (стандартизовано – у правому нижньому куті).

- Шрифт номера повинен відповідати основному шрифту документа (рекомендовано 12 pt, звичайний, без виділення).

3. Особливості для додатків та ілюстративних матеріалів:

- Додатки, таблиці, схеми, ілюстрації, що подаються на окремих сторінках, також включаються до загальної нумерації сторінок.

Якщо додатки містяться на аркушах іншого формату (наприклад, А3), нумерація для них зберігається – вона зазначається у правому нижньому куті, навіть за горизонтального розміщення сторінки.

У таблиці 4.2 наведено приклад наскрізної нумерації.

Таблиця 4.2

Приклад наскрізної нумерації

Структурний елемент	№ сторінки	Примітка
Титульний лист	1	Номер не проставляється
Зміст	2	Номер не проставляється
Вступ	3	Номер проставляється
Розділ 1	5	
...	...	
Висновки	27	
Список використаних джерел	29	
Додаток А	31	
Додаток Б	32	

РЕКОМЕНДАЦІЯ: Автоматизована нумерація сторінок у редакторі (наприклад, Microsoft Word) допоможе уникнути помилок. Для цього використовуйте вкладку «Вставлення» → «Номер сторінки» → «Нижній колонтитул» → «Праворуч», після чого налаштуйте початок нумерації зі сторінки Вступу (розділити документ на розділи та приховати номер на титульних аркушах через «Особливий колонтитул першої сторінки»).

Курсовий проєкт має бути підписаний автором на останньому аркуші роботи !!!

РОЗДІЛ 5 ЗАХИСТ ТА ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

5.1. Порядок захисту курсового проєкту

1. Захист курсового проєкту є важливою формою підсумкового контролю навчальних досягнень здобувача вищої освіти. Він передбачає публічну презентацію змісту роботи з метою перевірки рівня сформованості фахових компетентностей, уміння обґрунтовувати власні дизайнерські рішення, застосовувати теоретичні знання на практиці та формулювати висновки.

2. Захист курсового проєкту здійснюється перед комісією, до складу якої входять не менше трьох осіб із числа науково-педагогічних працівників кафедри професійної освіти та дизайну. До складу комісії можуть залучатися викладачі суміжних дисциплін або фахівці-практики.

3. Захист проводиться у визначені строки відповідно до навчального розкладу та графіка захистів. Здобувач завчасно подає оформлений курсовий проєкт на перевірку керівнику, а також демонструє матеріали візуалізації проєкту (презентація, роздруківки, графіка, макет тощо).

4. Формою підсумкової атестації є диференційований залік. Оцінювання здійснюється за критеріями, затвердженими на засіданні кафедри на початку семестру та доведеними до відома здобувачів. До критеріїв оцінювання належать:

- актуальність теми та повнота її розкриття;
- обґрунтованість поставленої мети й завдань;
- якість графічної частини та візуалізації;
- самостійність і креативність дизайнерських рішень;
- логічність структури проєкту та грамотність викладення матеріалу;
- відповідність оформлення роботи вимогам;
- рівень захисту та комунікативна компетентність здобувача.

5. Результати захисту фіксуються у відомості та заліковій книжці здобувача. У разі отримання незадовільної оцінки – тільки у відомості. Оцінка засвідчується підписами членів комісії.

6. Здобувач, який не подав курсовий проєкт у встановлений термін або не з'явився на захист без поважної причини, вважається таким, що має академічну заборгованість.

7. Здобувач, який не був допущений до захисту (через порушення вимог до оформлення, несвоєчасну здачу чи плагіат) або отримав незадовільну оцінку, не допускається до складання підсумкового іспиту (екзамену) з дисципліни.

8. Повторне подання курсового проєкту можливе лише після усунення зауважень керівника або комісії та на підставі письмового дозволу завідувача кафедри.

5.2. Процедура підготовки курсового проєкту до захисту

1. Мета рецензування.

Рецензування курсового проєкту має на меті:

- оцінити повноту розкриття теми, глибину її теоретичного й практичного опрацювання;

- виявити ступінь самостійності здобувача в опрацюванні матеріалу;
- перевірити обсяг і якість використаної фахової літератури та практичного досвіду;
- оцінити здатність формулювати й аргументовано обґрунтовувати висновки;
- перевірити наявність посилань на використані джерела;
- визначити відповідність структури та змісту проєкту сучасним вимогам за спеціальністю.

2. Терміни подання проєкту на рецензування

Завершений курсовий проєкт подається науковому керівнику *не пізніше ніж за 21 день* до призначеної дати захисту, як правило, у *четвертому місяці семестру (13-й навчальний тиждень)*.

На титульному аркуші проєкту проставляється дата подання на рецензування.

3. Термін і форма рецензування

Керівник здійснює рецензування **протягом 10 календарних днів** із моменту подання проєкту.

Рецензія оформлюється у вигляді письмового висновку на бланку встановленого зразка (див. Додаток К) і вміщується наприкінці курсового проєкту.

4. Зміст рецензії наукового керівника

У рецензії обов'язково розкриваються такі аспекти:

- актуальність обраної теми, її відповідність сучасним тенденціям у галузі дизайну;
- наявність логічної структури: чітке формулювання мети, завдань, етапів дослідження;
- глибина аналітичної роботи, зокрема аналіз цільової аудиторії, аналогів, джерел;
- чіткість творчої ідеї, наявність авторського задуму та рівень його реалізації;
- самостійність та креативність у виконанні роботи;
- оформлення проєкту згідно з установленими вимогами;
- стиль викладу, грамотність, використання фахової термінології;
- аргументованість висновків та наявність обґрунтованих пропозицій;
- рекомендації щодо доопрацювання (у разі потреби) та висновок про **допуск / не допуск** до захисту.

Крім того, керівник може робити додаткові позначки в самому тексті курсового проєкту (редакційні зауваження, примітки тощо).

5. Допуск до захисту

До захисту допускаються курсові проєкти, які мають позитивну рецензію керівника та відповідають усім вимогам до змісту й оформлення.

У разі отримання зауважень здобувач зобов'язаний їх врахувати, внести зміни до проєкту та підготувати аргументовані відповіді на захисті щодо реалізації рекомендацій керівника.

6. Дії у разі недопуску до захисту

Роботи, не допущені до захисту, підлягають доопрацюванню відповідно до зауважень керівника.

Повторне рецензування здійснюється після подання доопрацьованого варіанта із збереженням первинного завдання та рецензії, які підшиваються разом із роботою.

7. Завершення етапу підготовки

Після отримання позитивного висновку рецензента, на титульному аркуші проєкту керівник ставить позначку «Допущено до захисту» (або «Не допущено»), дату і власний підпис.

Здобувач готує матеріали для презентації та захисту курсового проєкту, ознайомлюється з відповідями на можливі питання, що стосуються змісту його проєкту.

8. Підготовка доповіді до захисту курсового проєкту.

До захисту курсового проєкту здобувач має підготувати усну доповідь тривалістю 8–10 хвилин, у якій стисло, логічно та послідовно викладається основний зміст виконаної роботи.

У доповіді обов'язково слід висвітлити:

- проблему дослідження та її значущість у контексті сучасних тенденцій галузі;
- актуальність теми й доцільність обраного напрямку проєктування;
- мету та завдання курсового проєкту;
- об'єкт і предмет дослідження, їх особливості та межі аналізу;
- сутність проведеного дослідження, ключові етапи реалізації проєкту;
- виявлені недоліки у проаналізованих аналогах (прототипах), на які спирався автор під час формування ідеї;
- особисті пропозиції щодо усунення недоліків, у тому числі через новаторські рішення та дизайнерські інтервенції;
- можливі напрями вдосконалення проєкту або розширення його застосування в майбутньому.

9. Демонстраційні матеріали до доповіді

Під час захисту доповідь має супроводжуватися:

- демонстрацією ескізів, виконаних у процесі розробки проєкту;
- плакатами великого формату, що містять найважливіші етапи й результати роботи;
- макетами, візуалізаціями, 3D-моделями або іншим матеріалом, який ілюструє практичну реалізацію задуму.

ЕКСПОЗИЦІЙНІ ВИМОГИ ДО МАТЕРІАЛІВ:

- Ескізи, які у пояснювальній записці подані у форматі А4 (наприклад, пошукові ескізи), мають бути представлені для захисту у форматі А3.
- Ескізи, що в записці мають формат А3 (наприклад, презентаційні), для експозиції оформлюються у форматі А2.
- Вибір ескізів для експозиції здійснюється самим здобувачем із урахуванням їх значущості для розкриття творчого задуму.

10. Презентація (за бажанням здобувача)

Здобувач має право додатково підготувати цифрову презентацію (наприклад, у PowerPoint, Canva, Google Slides тощо) для візуального супроводу доповіді.

У ній доцільно використати: *ключові графічні матеріали* (ескізи, схеми, плани); *візуалізації продукту* (рендери, колажі); *пояснювальні слайди* з коротким текстовим супроводом.

Відповідальність за зміст і технічну якість презентації несе виключно автор курсового проєкту.

У разі використання презентації важливо дотримуватися таймінгу виступу та не дублювати повністю текст доповіді на слайдах.

5.3. Підготовка презентації до захисту курсового проєкту

Для підсилення ефективності виступу та кращого сприйняття матеріалу, рекомендується супроводжувати захист курсового проєкту мультимедійною презентацією у форматі PowerPoint, Google Slides або аналогічних засобах.

Основні рекомендації до оформлення та змісту презентації:

- *Орієнтація на аудиторію.* Перед створенням слайдів варто уявити майбутню аудиторію: чи обізнана вона в темі, наскільки уважно й критичною буде, якими можуть бути її очікування. Це допоможе адаптувати стиль і глибину викладу.

- *Обсяг презентації.* Для доповіді тривалістю 8–10 хвилин доцільно підготувати 10–15 слайдів, включно з титульним та завершальним. Презентація повинна лише доповнювати, а не дублювати текст виступу.

- *Змістовне наповнення.* У презентації обов'язково варто відобразити:

- тему, ПІБ автора та керівника (титульний слайд);
- актуальність теми;
- мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження;
- приклади аналогів (прототипів) і виявлені недоліки;
- власні ідеї, дизайнерські рішення, колористику, стильове вирішення;
- візуалізації: ескізи, схеми, колажі, 3D-візуалізації тощо;
- пропозиції з удосконалення об'єкта проєктування;
- слайд із подякою / фінальним висновком.

- *Візуальне оформлення.*

- Кожен слайд має бути зручним для сприйняття, мати чіткий шрифт (рекомендований розмір – не менше 30 кеглів).

- Фон і текст повинні мати достатній контраст.

- Зображення, графіки й діаграми мають бути якісними, зрозумілими та супроводжуватися короткими підписами.

- Слайди мають бути стилістично узгодженими з темою проєкту.

- *Принцип 10–20–30* (за Гаєм Кавасакі):

- 10 слайдів для доповіді;
- 20 хвилин (максимум, у нашому випадку – до 10 хвилин);
- 30 кеглів – мінімальний розмір шрифту для легкого читання.

- *Не перевантажуйте слайди текстом!* Використовуйте тези, ключові поняття та візуальні акценти. Уникайте копіювання розлогих абзаців з пояснювальної записки.

- *Поведінка під час демонстрації.* Не зачитуйте текст слайду дослівно. Замість цього звертайтеся до аудиторії: «*На цьому слайді ви бачите ключові етапи реалізації проєкту*» або «*Це приклад аналізу аналогів, на яких базувалося проєктне рішення*».

ВАЖЛИВО!

Презентація є додатковим засобом візуалізації, а не основною формою звіту. Вона має підсилювати аргументи здобувача, сприяти кращому розумінню суті проєкту та підкреслювати авторський підхід.

Уся відповідальність за зміст, структуру й оформлення презентації покладається на здобувача.

5.4. Порядок здачі на кафедру та повернення курсового проєкту

Курсовий проєкт, виконаний, оформлений відповідно до вимог, підписаний науковим керівником і здобувачем, а також допущений до захисту, має бути зданий на кафедру не пізніше ніж за 7 календарних днів до дати призначеного захисту.

Порядок дій:

- Кафедра приймає курсовий проєкт за наявності позитивної рецензії наукового керівника з позначкою «Допущено до захисту».

- Протягом тижня, що передує захисту, робота переглядається членами комісії та завідувачем кафедри, який виносить остаточне рішення про допуск до публічного захисту.

Комплектність курсового проєкту при здачі на кафедру:

До складу проєкту обов'язково входять:

- Титульний аркуш (наукового керівника);
- Зміст (структурований відповідно до розділів пояснювальної записки);
- Перелік умовних позначень (за потреби);
- Вступ;
- Основна частина;
- Висновки;
- Список використаних джерел (оформлений згідно з чинним стандартом ДСТУ);
- Додатки (якщо передбачено);
- Заява на отримання теми курсового проєкту (з підписом завідувача кафедри);
- Індивідуальне завдання на виконання курсового проєкту (оформлене належним чином);
- Заява студента щодо самостійного виконання текстової роботи;
- Рецензія наукового керівника (оформлена згідно з установленою формою, із підписом і датою);
- Електронна версія курсового проєкту у форматах *.docx* та *.pdf*.

ПРИМІТКА. Електронний варіант подається на кафедру через внутрішню інформаційну систему університету або на електронну пошту кафедри (згідно з оголошеною інструкцією), обов'язково з темою листа, що містить ПІБ здобувача, шифр спеціальності та тему курсового проєкту.

ПЕРЕДАВАННЯ ЕЛЕКТРОННОЇ ВЕРСІЇ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ

Електронна версія курсового проєкту (з дотриманням вимог до оформлення та наявності відповідних дозволів на оприлюднення) передається до кафедри.

Вимоги до подачі документа:

1. **Формат файлу** – .pdf.

2. **Назва файлу** повинна відповідати темі курсового проєкту, набраній латиницею.

Наприклад:

«*Kompiuterna_hrafika_v_proektuvanni_ta_modeliuvanni_interieru_salonu_krasy.pdf*»

3. **Документ подається у повному обсязі** та повинен містити такі структурні елементи: титульна сторінка; перелік умовних скорочень (за потреби); зміст; вступ; основні розділи; висновки до кожного розділу; загальні висновки; список використаних джерел; додатки.

ПРИМІТКА.

Подання неповної або неналежно оформленої версії проєкту може бути підставою для відмови у його допуску до захисту.

Безпосередньо в день захисту кафедрою надаються:

- скріплений пружиною курсовий проєкт (пружина будь-якого кольору, розміром відповідно до формату А4), з прошивкою, з усіма додатковими документами (заява, завдання, перевірка на текстове запозичення);
- ілюстративний матеріал до курсового проєкту (якщо його передбачено специфікою напряму підготовки та було здано);
- матеріали, що характеризують творчу та практичну цінність виконаної роботи (якщо вони є).

Здобувач зобов'язаний забезпечити повну відповідність проєкту вимогам кафедри та бути готовим надати пояснення щодо змісту всіх розділів і джерел, які використовувалися в процесі підготовки курсового проєкту.

У разі недотримання вимог щодо структури, оформлення чи термінів подачі, кафедра має право відмовити в допуску до захисту до усунення недоліків.

5.5. Процедура захисту курсового проєкту

Захист курсового проєкту відбувається перед екзаменаційною комісією, яка складається з трьох досвідчених працівників науково-педагогічного складу кафедри професійної освіти та дизайну. Список членів екзаменаційної комісії затверджується на засіданні кафедри. Захист курсових проєктів є публічним.

Процедура захисту включає наступні етапи:

- доповідь здобувача тривалістю 8–10 хвилин;
- оголошення рецензії наукового керівника;
- відповіді здобувача на запитання членів комісії та присутніх;
- заключне слово здобувача (не більше 3 хвилин), під час якого він/вона реагує на зауваження та роз'яснює питання, що залишилися незрозумілими.

За результатами захисту комісія на своєму закритому засіданні приймає рішення щодо оцінки кожного курсового проєкту індивідуально. Результат оголошується публічно у день захисту. У разі незгоди здобувач може подати апеляцію безпосередньо після оголошення оцінки. Остаточна оцінка фіксується у відомості та індивідуальний план здобувача.

**ПОВТОРНИЙ ЗАХИСТ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ З МЕТОЮ ПІДВИЩЕННЯ
ОЦІНКИ НЕ ДОЗВОЛЯЄТЬСЯ!!!**

5.6. Оцінювання курсового проєкту

Оцінка якості курсового проєкту здійснюється за комплексом показників, серед яких основними є:

- актуальність теми та обґрунтування її вибору;
- повнота і чіткість викладення вступної частини: мета, завдання, об'єкт і предмет дослідження;
- глибина розкриття основних теоретичних (аналітичних) положень;
- повнота та якість представлення результатів практичної частини роботи;
- точність, логічність і повнота сформульованих висновків;
- якість публічного виступу: чіткий, послідовний, аргументований і науково обґрунтований виклад матеріалу з дотриманням регламенту часу;
- рівень відповідей на питання членів комісії: аргументовані, логічні, переконливі та наукові;
- повнота охоплення та аналіз наукової літератури;
- якість оформлення тексту курсового проєкту та демонстраційних матеріалів;
- прояв самостійності та ініціативи у підході до дослідження;
- урахування зауважень і рекомендацій наукового керівника.

Розподіл балів за зазначеними критеріями наведено в таблиці 5.1.

Таблиця 5.1

Розподіл балів, які отримують здобувачі за виконання курсового проєкту

Критерії оцінювання оформлення курсового проєкту	
Дотримання обсягу курсового проєкту	0-5 балів
Правильне структурування курсового проєкту	0-5 балів
Список використаних джерел	0-5 балів
Всього балів:	0-15 балів
Критерії оцінювання змісту курсового проєкту	
Актуальність теми курсового проєкту	0-5 балів
Обґрунтованість отриманих результатів	0-5 балів
Загальний зміст курсового проєкту (повнота огляду стану розробленості проблеми; наявність усіх необхідних визначень; логічність і послідовність викладу матеріалу; аргументованість висновків та їх відповідність завданням роботи; критичне опрацювання матеріалів, у тому числі згенерованих із використанням інструментів штучного інтелекту)	0-20 балів
Узгодженість мети, завдань роботи та висновків; аргументований зв'язок між теоретичною (аналітичною) та практичною частинами курсового проєкту	0-5 балів
Самостійність й ініціативність під час виконання курсового проєкту (обов'язкове зазначення факту використання ШІ у разі його застосування; демонстрація авторського редагування, аналізу та творчої трансформації згенерованого матеріалу; здатність пояснити прийняті рішення під час захисту)	0-10 балів
Ілюстративний матеріал (якість, доцільність, авторський характер; у разі використання генеративних інструментів ШІ – обов'язкове зазначення способу їх застосування та авторського доопрацювання)	0-10 балів
Виготовлений макет (відповідність концепції, технологічна якість, креативність; у разі використання цифрових або ШІ-інструментів – наявність власного проєктного опрацювання)	0-10 балів
Всього балів:	0-65 балів

Захист курсового проєкту (презентація)	
Логічність та послідовність викладення матеріалу	0-8 балів
Мова, стиль, загальна культура ведення наукової полеміки та поведінки	0-6 балів
Наявність і якість візуальної презентації, використання мультимедіа, експозиції тощо (обґрунтованість застосування цифрових технологій та ІІІ; здатність пояснити їх роль у створенні роботи)	0-6 балів
Всього балів:	0-20 балів
Загальна сума балів:	0-100 балів

Критерії оцінювання розробляються та затверджуються профільною кафедрою з урахуванням специфіки напряму підготовки та національної шкали ECTS.

1. Орієнтовні критерії оцінювання включають такі чинники:

- *Середня оцінка за етапами проєктування, що враховує:*

- ступінь розуміння поставленої проблеми;
- переконливість графічних засобів для її розкриття;
- методичність викладення теоретичного дослідження у пояснювальній записці.

- *Оцінка загального рівня розробки проєкту:*

- адекватність художньо-образного рішення об'єкта проєктування поставленій проблемі та використання композиційних засобів формоутворення;
- відповідність об'єкта проєктування функціональним процесам та ергономічним вимогам;
- відповідність проєктної пропозиції конструктивним вимогам;
- ступінь новизни.

- *Оцінка якості виконання курсового проєкту:*

- культура графічної подачі та рівень професійної виконавської майстерності;
- повнота теоретичної і практичної частин проєкту у пояснювальній записці та дотримання вимог оформлення;
- якість виконання макета (за наявності).

2. Критерії виставлення оцінок:

- *Оцінка «відмінно» ставиться, якщо:*

- здобувач демонструє високий рівень освоєння матеріалу відповідно до вимог державного освітнього стандарту;
- робота повністю відповідає цілям і завданням курсового проєктування;
- етапи проєкту виконані методично;
- у експозиційній частині – висока культура графічної подачі, розкриття проєктної проблеми в теоретичній частині, обґрунтованість практичної частини;
- тема роботи розкрита повністю, здобувач вміє аналізувати матеріал і формулювати висновки;
- робота виконана та оформлена охайно, відповідно до встановлених вимог;
- матеріал викладено грамотно і логічно.

- *Оцінка «добре» ставиться, якщо:*

- робота в основному задовольняє висунуті вимоги;
- збережена послідовність і системність дій, перебіг виконання завдань не порушений;

- проєктна пропозиція відповідає цілям і завданням проєктування;
- є незначні зауваження щодо рівня професійної майстерності в графічній частині або оформленні пояснювальної записки.

- Оцінка «*задовільно*» ставиться, якщо:

- здобувач демонструє задовільний рівень засвоєння матеріалу;
- тема роботи розкрита недостатньо повно;
- при методичній послідовності виконання завдання – недостатньо обґрунтоване художньо-образне рішення і використання композиційних засобів;
- володіння графічними засобами у розкритті проєктного задуму є непереконливим;
- допущені істотні помилки в оформленні роботи;
- висновки представлені не повністю.

- Оцінка «*незадовільно*» ставиться, якщо:

- відсутня повнота обсягу і змісту роботи;
- немає аналізу найважливіших питань теми;
- допущені грубі порушення у послідовності виконання та оформленні роботи;
- матеріал викладено нелогічно, безсистемно;
- відсутня академічна послідовність у веденні проєктної розробки, робота не відповідає завданню;
- у тексті є стилістичні та орфографічні помилки.

**Критерії оцінювання курсового проєкту за 100-бальною шкалою
за національною шкалою ECTS**

Шкала ECTS	Бали	Орієнтовані критерії
A	90-100	Робота відповідає всім вимогам, має інноваційний характер, новизну та практичне значення. захист засвідчив високу обізнаність здобувача в предметі. Виконана робота демонструє глибокі знання, вміння та навички з дисципліни
B	82-89	Робота відповідає всім вимогам, має практичне значення. захист підтвердив високу обізнаність здобувача в предметі. Робота демонструє достатньо високий рівень знань, умінь та навичок.
C	74-81	Робота відповідає вимогам, проте не має суттєвої новизни та практичного значення. захист загалом засвідчив обізнаність здобувача в предметі. Робота демонструє середній рівень знань, умінь та навичок.
D	64-73	Робота загалом відповідає вимогам, але не має новизни та практичного значення. Має деякі зауваження. захист показав неповну обізнаність здобувача в предметі. здобувач недостатньо володіє знаннями, уміннями та навичками.
E	60-63	Робота загалом відповідає вимогам, але має суттєві зауваження. захист засвідчив суттєві недоліки та неповну обізнаність здобувача. Робота демонструє низький рівень володіння знаннями, уміннями та навичками.
F	35-59	Робота не відповідає вимогам, має багато суттєвих зауважень. захист засвідчив відсутність необхідної підготовки та обізнаності здобувача. Робота не відповідає стандартам і потребує доопрацювання. Можливий повторний захист.
FX	0-34	Робота не відповідає вимогам, захист засвідчив повну необізнаність та відсутність підготовки. Повторний захист неможливий. здобувач повинен отримати нову тему курсового проєкту

5.7. Оцінка унікальності тексту та роль штучного інтелекту у підготовці курсового проєкту

Під час підготовки курсового проєкту здійснюється обов'язкова **перевірка роботи на унікальність тексту з використанням спеціалізованих антиплагіатних систем** (відповідно до Положення про академічну доброчесність учасників освітнього процесу Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (https://old.pdpu.edu.ua/doc/universitet/dobro/nb/P_ad_01_2026.pdf) та Інструкції про процедуру технічної перевірки на наявність текстових запозичень (академічного плагіату) в Університеті Ушинського (<https://pdpu.edu.ua/doc/universitet/yakist/Instr.pdf>)). Мінімальний рівень унікальності має відповідати вимогам університету, що гарантує оригінальність дослідницької роботи та запобігає плагіату.

Для забезпечення академічної доброчесності та оригінальності змісту курсового проєкту здійснюється обов'язкова перевірка тексту за допомогою спеціалізованої комп'ютерної програми **StrikePlagiarism** (далі – Система). Ця система призначена для порівняння текстів робіт здобувачів вищої освіти (бакалаврського, магістерського та освітньо-наукового рівнів), дисертаційних робіт та монографій із наявними джерелами у базах даних та Інтернеті.

ПОЗИТИВНИЙ РЕЗУЛЬТАТ ПЕРЕВІРКИ Є ОBOB'ЯЗKOBOЮ УMOBOЮ ДОПУСКУ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ ДО ЗАХИСТУ.

Крім того, враховується мінімальне та відповідальне використання **штучного інтелекту (ШІ)** у створенні текстових матеріалів курсового проєкту. Здобувач повинен чітко зазначати, які частини тексту були створені або опрацьовані за допомогою ШІ, при цьому основний зміст і структура роботи мають бути результатом творчої та самостійної діяльності автора.

Застосування ШІ допускається лише як **ДОПОМІЖНИЙ ІНСТРУМЕНТ**, наприклад, для *корекції граматики, стилю або генерації ідей, за умови прозорого інформування наукового керівника та належного оформлення відповідних зауважень у пояснювальній записці*. Використання ШІ не повинно порушувати академічну доброчесність і знижувати інтелектуальну самостійність здобувача.

Невідповідність цим вимогам, виявлення плагіату або надмірне застосування ШІ без відповідних посилань можуть призвести до зниження оцінки або недопуску роботи до захисту.

Рекомендується максимально обмежувати використання ШІ у генерації тексту курсового проєкту, оскільки текст має бути перш за все оригінальним продуктом здобувача.

ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ КУРСОВОГО ПРОЄКТУ ЗДОБУВАЧ ЗOBOB'ЯЗАНИЙ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ВЛАСНИЙ ТВОРЧИЙ ВНЕСОК, УНИКАТИ ПЛАГІАТУ ТА ВІДПОВІДАЛЬНО ВИКОРИСТОВУВАТИ ДОПОМІЖНІ ЗАСОБИ, ЗОКРЕМА ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ, З ЧІТКИМ ЗАЗНАЧЕННЯМ ЇХ РОЛІ У ПОЯСНЮВАЛЬНІЙ ЗАПИСЦІ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Артемьева І. С. Методичні рекомендації до виконання курсового проекту з дисципліни «Проектування та моделювання» для здобувачів вищої освіти 4 року навчання першого (бакалаврського) рівня освітнього рівня зі спеціальності 015 Професійна освіта (Дизайн). Одеса : ДЗ ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2019. 79 с.
2. Виноградова А. С., Гресик І. С., Рашевська А. А. Дизайн-проектування: Методичні рекомендації до виконання курсових робіт для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Дизайн» освітньо-професійної програми «Графічний дизайн». Запоріжжя : ЗНУ, 2019. 40 с.
3. Інженерне проектування одягу та САПР: методичні рекомендації до виконання курсового проекту для студентів денної та заочної форм навчання освітнього ступеня «Магістр» спеціальності 182 «Технології легкої промисловості» освітня програма «Конструювання та технології швейних виробів» / укладачі Коваль Т. В., Полуда С. Н., Зябловська Д. Є. Мукачево: МДУ, 2019. 41с.
4. Інструкція про процедуру технічної перевірки на наявність текстових запозичень (академічного плагіату) в Університеті Ушинського: наказ №415 від 26 грудня 2024 року. URL: <https://pdpu.edu.ua/doc/universitet/yakist/Instr.pdf>
5. Матвеева Т. С. Курсова, кваліфікаційна робота : етапи виконання, структура, правила оформлення, норми бібліографічного опису : навч.-метод. посібник для студентів філологічного факультету. 2-ге вид., доопрац., випр. й доп. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2018. 64 с.
6. Методичні рекомендації до виконання курсового проекту для студентів 3 курсу спеціальності 022 «Дизайн» . Івано-Франківськ: ПрНУ ім. В. Стефаника, 2021. 47 с.
7. Методичні рекомендації з дисципліни «Проектування» для студентів 2 курсу першого рівня вищої освіти /бакалавр/ за напрямом підготовки 022 «Дизайн» освітньо-професійної програми «Дизайн середовища». Харків: ХДАДМ, 2022. 25 с.
8. Політика використання штучного інтелекту для академічної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»: Наказ №57 від 26 лютого 2026 року. URL: https://old.pdpu.edu.ua/doc/norm_doc/ZND002.pdf
9. Положення про академічну доброчесність учасників освітнього процесу Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»: Наказ №57 від 26 лютого 2026 року. URL: https://old.pdpu.edu.ua/doc/universitet/dobro/nb/P_ad_01_2026.pdf
10. Теорія і методологія дизайн-проектування інтер'єру. Методичні вказівки до курсового проектування для здобувачів ВО першого (бакалаврського) рівня за освітньо-професійною програмою «Дизайн середовища» спеціальності 022 «Дизайн» галузі знань 02 «Культура і мистецтво». Укладачі: Т. В. Руденко, А. В. Лукашова, О. Ю. Гаврик, Е. К. Красний. Чернігів: НУ «Чернігівська політехніка», 2024. 25 с.

**ОРІЄНТОВАНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ ПРОЄКТІВ З ДИСЦИПЛІНИ
«ПРОФЕСІЙНО-ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА В СФЕРІ ДИЗАЙНУ»
для здобувачів вищої освіти за першим (бакалаврським) рівнем
за освітньо-професійною програмою «Професійна освіта (Дизайн)»**

Напрямок дизайну	Орієнтовані теми
ФЕШН-ДИЗАЙН (одяг, взуття, аксесуари, сценічні образи)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Дизайн весільних ансамблів і аксесуарів для подружжя з урахуванням стилю церемонії. 2. Дизайн ювелірних виробів із сучасним арт-акцентом. 3. Проектування модних сумок з нестандартних матеріалів. 4. Проектування молодіжної колекції одягу для масового виробництва з урахуванням трендів сезону 5. Проектування сучасної етноколекції на основі національних традицій із стилізацією та інноваціями. 6. Проектування урочистого одягу і головних уборів із виразною образною структурою та оригінальною графікою. 7. Проектування форменого одягу для навчальних закладів з орієнтацією на дрібносерійне або масове виробництво. 8. Проектування сучасної чоловічої колекції для масового або ділового використання 9. Розробка джинсової колекції з урахуванням сучасних технологій і модних тенденцій. 10. Розробка еко-одягу з використанням вторинних матеріалів. 11. Розробка капелюха в ретро стилі. 12. Розробка колекції одягу з акцентом на ручну роботу та інноваційне моделювання. 13. Розробка корпоративного дрес-коду як частини іміджу підприємства з варіантами індивідуального пошиття. 14. Розробка сценічних образів і костюмів для театральної вистави. 15. Створення колекції з використанням експериментальних матеріалів і нестандартних форм. 16. Створення авторської колекції спортивнеар із використанням мотивів різних стилів і уніформи. 17. Створення колекції взуття з урахуванням сучасних тенденцій. 18. Створення колекції спортивного одягу для активного відпочинку. 19. Створення повсякденного дитячого одягу з різними стилізаціями та адаптацією до вікових особливостей. 20. Проектування театральних костюмів для вистави «.....». 21. Створення комп'ютерних графічних ескізів костюмів до дитячої вистави «.....». 22. Розробка колекції народних костюмів України з використанням комп'ютерної графіки. 23. Проектування форменого одягу для працівників готелю або салону краси. 24. Створення комп'ютерної графіки для колекції спортивного взуття. 25. Використання комп'ютерної графіки для створення колекції молодіжного одягу під гаслом «Бути собою».

<p style="text-align: center;">ВІЗУАЛЬНИЙ ТА ГРАФІЧНИЙ ДИЗАЙН (графіка, реклама, айдентика, веб, персонажі)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 26. Дизайн інформаційної брошури для закладу освіти. 27. Дизайн листівки до святкової події. 28. Дизайн упаковки для продукту харчування. 29. Проектування друкованої рекламної продукції для салонів краси. 30. Проектування жіночого журналу «Мода». 31. Розробка айдентики для культурного заходу. 32. Розробка логотипу для молодіжної організації. 33. Розробка рекламного банера для інтернет-магазину. 34. Розробка рекламної продукції для медичного центру. 35. Розробка фірмового стилю для локального підприємства. 36. Розробка фірмового стилю для мережі салонів краси. 37. Розробка фірмового стилю медичного центру. 38. Створення візуального образу для книжкової обкладинки. 39. Створення друкованої реклами для магазинів жіночого одягу. 40. Створення ілюстрацій до дитячої книги. 41. Створення серії плакатів соціальної тематики. 42. Створення фірмового стилю для мережі магазинів жіночого одягу. 43. Дизайн електронної візитки для фрілансера. 44. Розробка веб-банера для просування культурного заходу. 45. Розробка візуальної концепції сайту екологічної організації. 46. Розробка дизайну веб-інтерфейсу інтернет-магазину чоловічого чи жіночого одягу. 47. Розробка прототипу сайту портфоліо дизайнера. 48. Розробка стилістики сайту художньої виставки. 49. Створення адаптивного макету сайту для фотогалереї. 50. Створення дизайну веб-сторінки закладу освіти. 51. Створення дизайну лендінг-сторінки для рекламної кампанії. 52. Створення концепції дизайну блогу про моду. 53. Візуалізація персонажів у стилі кіберпанк для гри 54. Дизайн ігрового персонажа з урахуванням національних і культурних кодів 55. Розробка емоційної палітри персонажів через їхню візуальну міміку 56. Розробка персонажів для платформера з урахуванням психології гравця 57. Створення стилізованої серії персонажів для мерч-продукції до гри у жанрі fantasy-adventure
<p style="text-align: center;">ДИЗАЙН СЕРЕДОВИЩА (інтер'єри, арт-зони, просторовий дизайн)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 58. Використання комп'ютерної графіки для моделювання інтер'єру готелю. 59. Дизайн інтер'єру зони відпочинку в торговому центрі. 60. Дизайн інтер'єру салону краси. 61. Проектування дитячої кімнати з урахуванням ергономіки. 62. Проектування інтер'єру кухні з урахуванням сучасних технологій. 63. Проектування інтер'єру малогабаритної квартири. 64. Проектування інтер'єру медичного центру з використанням комп'ютерної графіки. 65. Проектування інтер'єру ресторану або нічного клубу. 66. Розробка інтер'єру громадського туалету з елементами арт-дизайну. 67. Розробка концепції офісного простору для креативної компанії. 68. Розробка освітлення для інтер'єру ресторану. 69. Створення графічного дизайну інтер'єру салону краси. 70. Створення інтер'єру кав'ярні в стилі лофт. 71. Створення концепції інтер'єру бібліотеки для молоді.

<p>МЕДІАДИЗАЙН І СЦЕНОГРАФІЯ (виставки, інсталяції, павільйони, події)</p>	<p>72. Дизайн виставкового павільйону для флористичних композицій 73. Дизайн виставкового стенду для колекції fashion-аксесуарів 74. Дизайн візуального оформлення сцени для благодійного концерту 75. Проектування арт-зони для проведення культурного фестивалю у парку 76. Проектування арт-простору для міської виставки квітів і декоративних рослин 77. Проектування виставки авторських ювелірних виробів у форматі поп-ап експозиції 78. Проектування сценічного образу для фестивалю 79. Проектування сценічного простору для театральної вистави у стилі експресіонізму 80. Проектування сценічного простору для театральної вистави в стилі мінімалізм 81. Створення виставкового павільйону для інсталяцій просто неба 82. Створення експозиції для виставки дитячих іграшок у стилі ретро 83. Створення візуалізації виставки для презентації екологічних проєктів</p>
<p>ПРОМИСЛОВИЙ І ПРЕДМЕТНИЙ ДИЗАЙН (упаковка, меблі, техніка, предмети побуту)</p>	<p>84. Проектування корпусу для портативної колонки. 85. Розробка дизайну меблевого комплекту для дитячої кімнати. 86. Створення ергономічного рюкзака для молоді. 87. Дизайн упаковки для косметичної продукції. 88. Розробка візуального стилю предметів кухонного побуту. 89. Проектування концепту міського велосипеда.</p>

**Зразок оформлення заяви на затвердження теми курсового проєкту
та наукового керівника**

Завідувачу кафедри
професійної освіти та дизайну
Усову Валентин Валентиновичу

Здобувача вищої освіти _____ курсу
першого (бакалаврського) рівня вищої
освіти
ОП «Професійна освіта (Дизайн)»
денної форми здобуття вищої освіти

_____ (прізвище здобувача)

_____ (ім'я, по батькові здобувача)

З А Я В А

Прошу Вас закріпити за мною тему курсового проєкту з дисципліни
«Професійно-практична підготовка в сфері дизайну»:

« _____
_____ »

та призначити науковим керівником _____

_____ (науковий ступінь, посада, прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника)

_____ (дата)

_____ (підпис здобувача)

Погоджено

_____ (підпис наук. керівн.)

_____ (ім'я та прізвище наукового керівника)

Погоджено

_____ (підпис завідувача кафедри)

Валентин УСОВ

Зразок оформлення завдання на виконання курсового проєкту

Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
Художньо-графічний факультет
Кафедра професійної освіти та дизайну

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідуючий кафедрою

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

«_____» _____ 20__ р.

Завдання на виконання курсового проєкту

Здобувачу _____ (прізвище та ініціали) _____ курсу _____ (форма здобуття освіти)

Спеціальність _____

1. Тема курсового проєкту: _____

2. Науковий керівник курсового проєкту _____

3. Завдання на виконання курсового проєкту _____

4. План роботи та терміни виконання розділів

Назва розділів курсового проєкту	Термін виконання
1.	«_____» _____ 20__ р.
2.	«_____» _____ 20__ р.
3.	«_____» _____ 20__ р.
4.	«_____» _____ 20__ р.
5.	«_____» _____ 20__ р.

5. Перелік графічного матеріалу (із зазначенням обов'язкових креслень, ескізів, таблиць тощо)

6. Термін подання попереднього варіанту курсового проєкту на перевірку науковому керівнику

«_____» _____ 20__ р.

7. Термін подання курсового проєкту на рецензування науковому керівнику

«_____» _____ 20__ р.

8. Термін повного завершення, оформлення та подання на кафедру курсового проєкту перед захистом

«_____» _____ 20__ р.

Завдання надав науковий керівник _____ (підпис) _____ (ім'я, прізвище) _____ (дата)

Завдання отримав(ла) до виконання _____ (підпис) _____ (ім'я, прізвище) _____ (дата)

Зразок титульного листа

Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Художньо-графічний факультет
Кафедра професійної освіти та дизайну

КУРСОВИЙ ПРОЄКТ

з дисципліни «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну»
на тему:

**«КОМП'ЮТЕРНА ГРАФІКА В ПРОЄКТУВАННІ ТА МОДЕЛЮВАННІ
ІНТЕР'ЄРУ САЛОНУ КРАСИ»**

Здобувача(ки) вищої освіти ___ курсу
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальності: 015 Професійна освіта (Дизайн)
ОПП «Професійна освіта (Дизайн)»
денної форми здобуття освіти

ПІБ

Керівник: _____
(науковий ступінь, посада)

(прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника)

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії:

(підпис) _____
(ім'я, прізвище)

(підпис) _____
(ім'я, прізвище)

(підпис) _____
(ім'я, прізвище)

м. Одеса – 2026 рік

Зразок оформлення змісту курсового проєкту**ЗМІСТ**

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ	6
1.1 Поняття та класифікація комп'ютерної графіки	6
1.2 Огляд програмних засобів для графічного проєктування	8
1.3 Значення візуалізації в процесі дизайну інтер'єру	10
Висновок до першого розділу	13
РОЗДІЛ 2 ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНТЕР'ЄРУ САЛОНУ КРАСИ	15
2.1 Функціонально-планувальні аспекти салонів краси	15
2.2 Сучасні стилістичні рішення в інтер'єрі закладів краси	16
2.3 Роль колористики, освітлення та декору	19
Висновок до другого розділу	22
РОЗДІЛ 3 ПРОЄКТНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ІНТЕР'ЄРУ САЛОНУ КРАСИ ЗАСОБАМИ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ	23
3.1 Розробка концепції та стилістики інтер'єру	23
3.2 Побудова 3D-моделі інтер'єру в графічному редакторі	25
3.3 Візуалізація та презентація готового проєкту	27
Висновок до третього розділу	29
ВИСНОВКИ	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	32
Додаток А	35
Додаток Б	36

Зразок оформлення вступу курсового проєкту

ВСТУП

Актуальність дослідження.

Мета дослідження –

Завдання дослідження:

Об'єкт дослідження –

Предмет дослідження –

Методи дослідження –

Практична значущість –

Структура роботи. Курсовий проєкт складається зі вступу, двох (трьох) розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаних джерел (24 найменування, із них 2 іноземними мовами), 4 таблиць, 2 рисунків, 9 додатків. Загальний обсяг курсового проєкту складає 42 сторінки, основний зміст викладено на 35 сторінках.

(ПИШЕТЬСЯ ВІД РУКИ)

Завідувачу кафедри
професійної освіти та дизайну
Валентину УСОВУ

ЗАЯВА

щодо самостійності виконання текстової роботи

Я, _____,
(П.І.Б.)
здобувач вищої освіти _____ курсу _____ форми здобуття освіти
спеціальності _____
художньо-графічного факультету заявляю: моя письмова робота на тему
« _____ »
_____ (назва роботи)

виконана самостійно і в ній не міститься елементів плагіату.

З нормами «Положення про академічну доброчесність учасників освітнього процесу Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», «Порядок виявлення та встановлення фактів недоброчесності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Інструкції щодо процедури технічної перевірки на наявність текстових запозичень (академічного плагіату) та Методичними рекомендаціями щодо написання робіт здобувачів вищої освіти кафедри, згідно яким виявлення плагіату є підставою для відмови в допуску роботи до захисту та застосування заходів дисциплінарної та академічної відповідальності, ознайомлений (а).

Про використання Системи виявлення текстових збігів / подібності / схожості в роботах здобувачів вищої освіти оповіщений (а) та надаю свою згоду на обробку та збереження моєї роботи в базі даних Системи. Робота для перевірки Університетом Ушинського надається в друкованому та електронному варіантах. Електронні версії моєї роботи збігаються (ідентичні) з друкованою.

_____ дата

_____ підпис

Вимоги та приклади оформлення бібліографічного опису

АРА: ВИМОГИ ТА ПРИКЛАДИ

Цитування в тексті

АРА стиль передбачає використання посилань у тексті роботи щоразу, коли ви цитуєте джерело, чи то парафраз, цитата всередині рядка, чи блокова цитата. Внутрішньотекстове посилання містить інформацію про: автора праці (редактора/укладача/назву цитованого джерела, якщо автор відсутній), що цитується, рік видання та сторінковий інтервал (номери сторінок, з яких наводиться цитата). Сторінковий інтервал дозволяється не вказувати, якщо ви не наводите цитату, а висловлюєте якусь ідею чи посилаєтесь на роботу в цілому.

Парафраз. Не береться в лапки. Прізвище(а) автора(ів) може з'явитися:

- 1) в самому реченні, тоді після нього у круглих дужках зазначається рік видання;
- 2) в дужках після парафрази разом із роком видання (через кому).

Наприклад:

У редакційно-видавничому процесі існує кілька етапів редагування (Тимошик, 2004).

За Тимошиком (2004), у редакційно-видавничому процесі існує кілька етапів редагування.

Обидва посилання вказують на те, що інформація, яка міститься в реченні, може бути розміщена у праці Тимошика, виданій 2004 року.

Більш розгорнута інформація про згадане джерело буде міститися у списку використаних джерел.

Цитата всередині рядка. Береться в лапки. Прізвище(а) автора(ів) може з'явитися:

- 1) в самому реченні, тоді після нього у круглих дужках зазначається рік видання, а після цитати у круглих дужках зазначається сторінковий інтервал;
- 2) в дужках після цитати разом із роком видання та сторінковим інтервалом (через кому).

Наприклад:

Вордсворт (2006) заявив, що романтична поезія була відзначена як «спонтанний перелив сильних почуттів» (с. 263).

Романтична поезія характеризується «спонтанним переливом сильних почуттів» (Вордсворт, 2006, с.263).

Обидва посилання вказують на те, що інформація, яка подається у реченні, розміщена на сторінці 263 твору 2006 року, автором якого є Вордсворт. Більш розгорнуту інформацію про згадане джерело можна дізнатися зі списку використаних джерел.

Блокова цитата (складається з понад трьох рядків тексту). Подається в тексті з нового рядка з абзацним відступом для всієї цитати, не береться в лапки. Міжрядковий інтервал – подвійний. Після тексту цитати ставиться крапка і вказується вихідне джерело в дужках.

Наприклад:

У галузі видавничої справи поняття «редагування» перш за все використовується для позначення видів роботи, безпосередньо пов'язаних із діяльністю органів друку. Сучасне редагування належить до сфери суспільно- культурної професійної діяльності, що спрямована на аналіз і вдосконалення мовних творів під час їх підготовки до відтворення засобами поліграфії або до трансляції. (Хоню, 2006, с. 45)

Якщо у внутрішньотекстовому посиланні ви зазначаєте назву джерела, тоді всі слова назви мають починатися з великої літери. Курсивом необхідно виділяти назви крупних творів (книги), **наприклад:** (*Українська Мова*, 2009, с. 6). Назви невеликих робіт (частини книги, статті) беруться в лапки, **наприклад:** («Правопис слів іншомовного походження», 2009, с. 103).

Посилання на роботу кількох авторів (редакторів/укладачів)

Внутрішньотекстове посилання на роботу кількох авторів залежить від їх кількості:

1) **2-5 авторів.** У внутрішньотекстовому посиланні необхідно перерахувати прізвища усіх авторів (через кому). Перед останнім автором пишеться знак «&», якщо автори перераховуються в дужках, або слово «та», якщо автори перераховуються в реченні, а рік видання та сторінковий інтервал у дужках.

Наприклад:

(Kernis, Cornell, Sun, Berry, & Harlow, 1993) *або* (Kernis, Cornell, Sun, Berry, & Harlow, 1993, p. 199)

(Бойко, Гречка, & Поліщук, 2010) *або* (Бойко, Гречка, & Поліщук, 2010, с.5).

«Результати дослідження Бойко, Гречки, та Поліщук (2010) підтверджують ...» *або* «Бойко, Гречка та Поліщук (2010) стверджують: «Біологія – це система наук...» (с. 5)».

2) **6 авторів і більше.** У внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати прізвище першого автора та слово «та ін.».

Наприклад:

(Jones et al., 1998) *або* (Jones et al., 1998, p. 7) (Бойко та ін., 2005) *або* (Бойко та ін., 2005, с. 10) «Результати дослідження Величко та ін. (2014) підтверджують ...» *або* «Величко та ін. (2005) стверджують: «Біологія – це система наук...» (с. 10)».

Посилання на роботу під назвою

- Якщо автора (редактора/укладача) праці великого обсягу (наприклад, книги) встановити неможливо, тоді у внутрішньотекстовому посиланні після парафрази або цитати на місці автора необхідно вказати курсивом два слова назви праці.

Наприклад:

Згідно з останніми дослідженнями українська мова посідає визначене місце серед сучасних мов світу (Українська Мова, 2009).

Елкінс стверджує, що візуальні дослідження як нова дисципліна можуть бути «занадто легкими» (Візуальні дослідження, 2009, с. 63).

- Якщо автора (редактора/укладача) праці невеликого обсягу (наприклад, статті, частини книги, веб-сторінки) встановити неможливо, тоді у внутрішньотекстовому посиланні після парафрази або цитати на місці автора необхідно вказати у лапках два слова назви праці.

Наприклад:

В українській мові розрізняють 6 голосних фонем («Система голосних фонем», 2009).

«Фонетика як система матеріальних засобів мови – це набір звуків, наголосів й інтонацій» («Система голосних фонем», 2009, с. 6).

Посилання на кілька робіт різних авторів (одночасно)

Якщо парафраз відноситься до кількох робіт різних авторів, тоді після парафрази необхідно вказати прізвище автора однієї книги і рік видання, та після знаку «;» вказати прізвище автора другої книги і рік видання.

Наприклад:

Чимало дослідників вважають літературне редагування одним із найважливіших етапів обробки тексту (Феллер, 2004; Різун, 2002).

Посилання на кілька робіт різних авторів з однаковими прізвищами

Якщо два або більше авторів мають однакові прізвища, у внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати також перші ініціали (або навіть повне ім'я, якщо різні автори мають однакові ініціали).

Наприклад:

Існують різні думки щодо наслідків клонування (Р. Міллер, 12; А. Міллер, 46).

Хоча деякі медичні фахівці з етики стверджують, що клонування призведе до дизайнерських дітей (Р. Міллер 12), інші відзначають, що переваги медичних досліджень перевершують це міркування (А. Міллер 46).

УПОРЯДКУВАННЯ СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Список використаних джерел розміщується в кінці роботи на окремій сторінці. Він надає інформацію, необхідну для того, щоб знайти і отримати будь-яке джерело, процитоване в тексті документа. Кожне джерело, процитоване в роботі, має з'явитися у списку використаних джерел. Так само, кожен запис у списку використаних джерел має бути згаданим в тексті роботи.

Назва списку використаних джерел – Список посилань. Заголовок розміщується по центру звичайним накресленням шрифту, без лапок.

Міжрядковий інтервал протягом списку – подвійний.

Цитований матеріал наводиться в алфавітному порядку за прізвищем автора (редактора/укладача, якщо немає автора). Якщо матеріал не має автора, його необхідно розподілити за першою літерою його назви.

Якщо в бібліографічному описі зазначено кілька робіт одного й того ж автора, редактора або упорядника, тоді записи розташовуються в хронологічному порядку за роками видання в порядку зростання.

Кожен бібліографічний опис джерела починається з нового рядка з вирівнюванням по ширині без відступів.

Якщо бібліографічний опис джерела займає кілька рядків, тоді перший рядок опису вирівнюється по ширині без відступів, а наступні рядки – з відступом у 1,25 см.

Назви кирилических джерел транслітеруються, далі у квадратних дужках розміщується переклад англійською.

ВАЖЛИВО: назви журналів, видавництв транслітеруються, не перекладаються та пишуться курсивом.

Наприклад:

1. Книга:

Author, J. P. (рік публікації). *Назва книги транслітерована* [Назва книги англійською]. Місто
Держава: видавництво

Ivanenko, O. P. (2020). *Основи дизайну* [Fundamentals of Design]. Львів: Видавництво ЛНУ ім.
І. Франка.

Ivanenko, O. P. (2020). *Fundamentals of design* [Основи дизайну]. Lviv: LNU Publishing House
named after I. Franko. [In Ukraine].

2. Періодичні видання:

Author, J. P. (дата публікації). Назва статті транслітерована [Назва статті англійською]. *Назва
періодичного видання транслітерована, Том (Випуск), Сторінки.*

Shtainer, T. V. (2019). Svoieridnist' pidgotovky maibutnikh fakhivtsiv u haluzi dyzain-osvity
[Peculiarities of training future specialists in the field of design education]. *Innovatsiyna pedahohika*, 17(1),
185–189. [In Ukrainian].

3. Електронні ресурси:

Author, (дата публікації). *Назва матеріалу транслітерована* [Назва матеріалу англійською].
Джерело. Retrieved from: адреса сайту

Spasskova, O. P. (2024). *Rozvytok tvorchoi samostiynosti u studentiv khudozhno-pedahohichnykh
spetsial'nostei* [Development of creative independence in students of art-pedagogical specialties].
Pivdenoukrainski mystets'ki studii. *Naukovyi zhurnal*, (2), 67–70. Retrieved from:
<http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/20558> [In Ukrainian].

ПРАВИЛА БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ ДЛЯ СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Якщо в публікації зазначено не більше семи авторів (редакторів/укладачів, якщо книга без
автора), то у посиланні необхідно вказати усіх авторів (*див. бібліографічні описи книг з авторами*).

Якщо в публікації зазначено вісім та більше авторів (редакторів/укладачів), у посиланні
необхідно перерахувати імена перших шести авторів, а потім вставити три крапки (...) та додати ім'я
останнього автора (*див. бібліографічні описи книг з авторами*).

Назви книг, журналів зазначаються без скорочень.

Написання загальноприйнятих скорочень слів англійською мовою:

1. Вип.	Issue
2. Стаття = Ст.	article
3. У книзі: = В кн.	In
4. Том = Т.	vol.
5. Серія = Сер.	ser.
6. Частина = Ч.	Part
7. Глава = Гл.	ch.
8. та ін.	et al.
9. Без року публікації	No date = n.d.
10. Без місця публікації	No place= N.p.
11. Спец. випуск	special issue (section)

Написання обов'язкових елементів оформлення списку літератури англійською мовою:

1. Матеріали 3 міжн. конф. (симпозіуму, Proceedings of the 3rd International з'їзду, семінару)	Conference (Symposium, Congress, Seminar)
2. Дис..... канд. наук	Candidate's thesis (PhD thesis)
3. Дис..... д-ра наук	Doctoral thesis
4. Автореф. дис.....канд. наук	Extended abstract of candidate's thesis

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ

Література – це джерела мовою оригіналу (ДСТУ 8302:2015).

References – ті самі джерела стилем АРА. Якщо праця написана кирилицею, то її опис необхідно транслітерувати, а назви праць і видань (книг, журналів, збірників), крім цього, потрібно одночасно подавати англійською мовою (у дужках).

Транслітератори: український <http://translit.kh.ua/?lat&bgn#passport>

1. Книга одного автора:

Література

1. Іванів В. В. Ефективне управління. Київ : Наукова думка, 2014. 315 с.
2. Backer J. *Effective management*. London : Pan Books, 2011. 243 p.
3. Bernstein T. *Effective management*, 2nd ed. New York : Atheneum, 2012. 298 p.

References

1. Ivaniv, V. V. (2014). *Efektivne upravlinnia [Effective management]*. Kyiv: Naukova dumka (in Ukr.).
2. Backer, J. (2011). *Effective management*. London: Pan Books.
3. Bernstein, T. (2012). *Effective management*. 2nd ed. New York: Atheneum.

2. Книга двох, трьох і більше авторів:

Література

1. Іванів В. В., Василів М. Н. Ефективне управління. Київ : КНЕУ, 2014. 367 с.
2. Ефективне управління. Сухойван П. Г. та ін. Київ : КНЕУ, 2017. 585 с.
3. *Effective management*. Backer J. et al. London : Pan Books, 2010. 625 p.
4. *Effective management*. Bernstein T. et al. 2nd ed. New York : Atheneum, 2014. 468 p.

References

1. Ivaniv, V. V., & Vasylyv, M. N. (2014). *Efektivne upravlinnia [Effective management]*. Kyiv: KNEU (in Ukr.).
2. Suhojvan, P. G., Bugaj, K. S., Sidorov, V. N., & Vasylyv, M. N. (2017). *Efektivnoe upravlenie [Effective management]*. Kyiv: KNEU (in Ukr.).
3. Backer, J., Miller, F., Choi, M., Angeli, L., Harland, A., Stamos, J., & Thomas, S. (2010). *Effective management*. London: Pan Books.
4. Bernstein, T., Angeli, L., Harland, A., Stamos, J., Miller, F., Choi, M., Thomas, S. ..., Rubin, L. (2014). *Effective management*, 2nd ed. New York: Atheneum.

3. Книга за редакцією (без автора):

Література

1. Ефективне управління. За ред. С. К. Гнатів. Київ : Логос, 2016. 295 с.
2. *Effective management*. S. Thomas, F. Miller, M. Choi, Eds. London : Pan Books, 2010. 814 p.

References

1. Hnativ, S. K. (Ed.). (2016). *Efektivne upravlinnia [Effective management]*. Kyiv: Lohos (in Ukr.).
2. Thomas, S., Miller, F., & Choi, M. (Eds.). (2010). *Effective management*. London: Pan Books.

4. Книга за редакцією (з автором):

Література

1. Іванів В. В. Ефективне управління. За ред. С. К. Гнатів. Київ : Наукова думка, 2016. 420 с.
2. Angeli L., Stamos J., Choi M. *Effective management*. F. Miller, Ed. London : Pan Books, 2010. 518 p.

References

1. Ivaniv, V. V. (2016). *Efektivne upravlinnia [Effective management]*. (S. K. Hnativ, Ed.). Kyiv: Naukova dumka (in Ukr.).
2. Angeli, L., Stamos, J., & Choi, M. (2010). *Effective management* (F. Miller, Ed.). London: Pan Books.

5. Книга з перекладачами (або без імен перекладачів):

Література

1. Іванів В. В. Ефективне управління. Пер. з англ. В. П. Кос, Р. Т. Шпак. Київ : Наукова думка, 2016. 445 с.

2. Іванів В. В. Ефективне управління. Пер. з англ. Київ : Наукова думка, 2016. 445 с.

References

1. Ivaniv, V. V. (2016). *Efektivne upravlinnia [Effective management]*. (V. P. Cos & R. T. Shpac, Trans. in Eng.). Kyiv: Naukova dumka (in Ukr.).
2. Ivaniv, V. V. (2016). *Efektivne upravlinnia [Effective management]*. (Trans. in Eng.). Kyiv: Naukova dumka (in Ukr.).

6. Книга з колективним автором:

Література

1. Дипломна робота. Київ : КНУКіМ, 2014. 85 с.
2. Ethical standards of psychologists. Washington : APA, 2010. 115 p.

References

1. Kyiv National University of Culture and Arts (2014). *Dyplomna robota [Diploma work]*. Kyiv: Avtor (in Ukr.).
2. American Psychological Association (2010). *Ethical standards of psychologists*. Washington: Author.

7. Багатотомне видання, окремий том:

Література

1. Ефективне управління: у 5 т. За ред. С. К. Гнатів. Київ : Наукова думка, 2009. Т. 3. 456 с.

References

1. Hnativ, S. K. (Ed.). (2009). *Efektivne upravlinnia [Effective management]* (Vol. 3). Kyiv: Naukova dumka (in Ukr.).

8. Частина книги:

Література

1. Іванів, В. В. Методи управління. *Ефективне управління*. Київ : Наукова думка, 2016. С. 86–190.
2. Angeli L., Stamos J., Choi M. Management methods. *Effective Management*. London : Pan Books, 2010. P. 319–440.

References

1. Ivaniv, V. V. (2016). Metody upravlinnia [Management methods]. *Efektivne upravlinnia [Effective management]*. Kyiv: Naukova dumka, 86-190 (in Ukr.).
2. Angeli, L., Stamos, J., & Choi, M. (2010). Management methods. *Effective management*. London: Pan Books, 319-440.

9. Стаття з журналу:

Література

1. Іванів В. В. Методи управління. *Економіка та держава*. 2016. № 2. С. 41–45.
2. Angeli L., Cohi M. Essential categories. *Economic Theory*. 2014. № 1. P. 78–85.

References

1. Ivaniv, V. V. (2016). Metody upravlinnia [Management methods]. *Ekonomika ta derzhava [Economy and State]*, 2, 41-45 (in Ukr.).
2. Angeli, L., & Choi, M. (2014). Essential categories. *Economic Theory*, 1, 78-85.

10. Стаття зі збірника:

Література

1. Іванів В. В. Методи управління. *Проблеми управління*. Вінниця : ВНУ, 2016. С. 56–60.
2. Bjork R. A. Retrieval inhibition as an adaptive mechanism. *Varieties of memory & consciousness*. New York : Erlbaum, 1989. 309–330.

References

1. Ivaniv, V. V. (2016). Metody upravlinnia [Management methods]. *Problemy upravlinnia [Management problems]*. Vinnytsia: VNU, 56-60 (in Ukr.).
2. Bjork, R. A. (1989). Retrieval inhibition as an adaptive mechanism. *Varieties of memory & consciousness*. New York: Erlbaum, 309-330.

11. Стаття з довідника або енциклопедії:

Література

1. Іванів В. В. Методи управління. *Економічна енциклопедія*: у 10 т. За ред. С. К. Гнатів. Київ : Наукова думка, 2016. Т. 5. С. 156–160.

References

1. Ivaniv, V. V. (2016). *Metody upravlinnia* [Management methods]. *Ekonomichna entsyklopediia* [Economic encyclopaedia] (S. K. Hnativ, Ed.). (Vol. 5). Kyiv: Naukova dumka, 156-160 (in Ukr.).

12. Тези матеріалів конференцій:

Література

1. Болоховець Г. С. Методи управління. *Проблеми управління: III Міжнародна науково-практична конференція*. Харків : ХНУ, 2016. С. 129–132.

References

1. Bolokhovets, H. S. (2016). *Metody upravlinnia* [Management methods]. *Problemy upravlinnia: III Mizhnarodna naukovo-praktychna konferentsiia* [Management problems: III International research and practice conference]. Kharkiv: KhNU, 129-132 (in Ukr.).

13. Законодавчі документи:

Література

1. Про інноваційну діяльність: Закон України від 5 серпня 2002 р. Верховна Рада України. *Голос України*. 2002. 9 серпня. С. 10–12.

References

1. Verkhovna Rada of Ukraine (2002, August 9). *Zakon Ukrainy* «Pro innovatsijnu diial'nist'» [A law of Ukraine is "On innovative activity"]. *Holos Ukrainy* [Voice of Ukraine], 10-12 (in Ukr.).

14. Дисертація:

Література

1. Біловодська О. А. Інноваційний розвиток : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04. Суми : СХУ, 2014. 215 с.

2. Бузевич І. Ю. Стан та перспективи менеджменту : дис. ... д-р. екон. наук : 08.00.04. Київ : НАУ, 2015. 509 с.

References

1. Bilovodska, O. A. (2014). *Innovatsijnyj rozvytok* [Innovative development]. *Kandydats'ka dysertatsiia* [Candidate's dissertation]. Sumy: SNU (in Ukr.).

2. Buzevych, I. Yu. (2015). *Stan ta perspektyvy menedzhmentu* [State and management prospects]. *Doktors'ka dysertatsiia* [Doctoral dissertation]. Kyiv: NAU (in Ukr.).

15. Автореферат:

Література

1. Біловодська О. А. Інноваційний розвиток : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04. Суми : СХУ, 2014. 20 с.

2. Бузевич І. Ю. Стан та перспективи менеджменту : автореф. дис. ... д-р. екон. наук : 08.00.04. Київ : НАУ, 2015. 36 с.

References

1. Bilovodska, O. A. (2014). *Innovatsijnyj rozvytok* [Innovative development]. *Avtoreferat kandydats'koi dysertatsii* [Abstract of thesis candidate's dissertation]. Sumy: SNU (in Ukr.).

2. Buzevych, I. Yu. (2015). *Stan ta perspektyvy menedzhmentu* [State and management prospects]. *Avtoreferat doktors'koi dysertatsii* [Abstract of thesis doctoral dissertation]. Kyiv: NAU (in Ukr.).

16. Електронні ресурси (doi – доступний):

Література

1. Ілляшенко С. М. Товарна інноваційна політика. doi:10.1/acf:oo/2003.01.10 (дата звернення : 15.02.2025).

2. Zhao S., Martin J. Identity construction on Facebook. *Computers in Human Behavior*. 2008. Vol. 24. P. 16–36. doi:10.1016/j.chb.2008.02.12 (дата звернення : 15.02.2025).

References

1. Illiashenko, S. M. (2007). *Tovarna innovatsijna polityka* [Commodity innovative politics].

doi:10.1/acf:oo/2003.01.10 (in Ukr.).

2. Zhao, S., & Martin, J. (2008). Identity construction on Facebook. *Computers in Human Behavior*, 24, 16-36. doi:10.1016/j.chb.2008.02.012

17. Електронні ресурси (doi – недоступний):

Література

1. Ілляшенко С. М. Товарна інноваційна політика. URL: <http://ojs.lib.swin.edu.au/index> (дата звернення: 15.02.2025).

2. Zhao S., Martin J. Identity construction on Facebook. *Computers in Human Behavior*. 2008. Vol. 24. P. 16–36. URL: <http://ojs.lib.swin.edu.au/index> (дата звернення: 15.02.2025).

References

1. Illiashenko, S. M. (2007). *Tovarna innovatsijna polityka [Commodity innovative politics]*. Retrieved from <http://ojs.lib.swin.edu.au/index.php/ejap/> (in Ukr.).

2. Zhao, S., & Martin, J. (2008). Identity construction on Facebook. *Computers in Human Behavior*, 24(5), 16-36. Retrieved from <http://ojs.lib.swin.edu.au/index.php/ejap/>

18. Праці одного і того ж року, того ж автора:

1. Luhan, M. (2015a). *Culture is our business*. New York: McGraw-Hill.

2. Luhan, M. (2015b). *From cliché to archetype*. New York: Viking Press.

Зразок оформлення рецензії на курсовий проєкт

Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
Художньо-графічний факультет
Кафедра професійної освіти та дизайну

РЕЦЕНЗІЯ

на курсовий проєкт з дисципліни «Професійно-практична підготовка в сфері дизайну»

Здобувача _____ курсу _____
(форма здобуття освіти)

спеціальність _____

Рецензент _____

(науковий ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Дата отримання роботи для рецензування «_____» _____ 20__ р.

Дата повернення роботи після рецензування «_____» _____ 20__ р.

Текст рецензії

I. Встановлені строки здачі роботи (за завданням)

II. Оформлення курсового проєкту відповідно до вимог методичних рекомендацій

III. Зміст курсового проєкту:

1. Вступ

2. Теоретична (аналітична) частина

3. Практична частина

4. Висновки

5. Список використаних джерел

IV. Наявність власної точки зору

– вміння користуватися методами збору й обробки інформації, аналітичні здібності

– ступінь обґрунтованості висновків і пропозицій

– реалістичність отриманих результатів, їх практична значущість

Заслуговує оцінку (відмітка щодо допуску)

Підпис наукового керівника _____

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

Штайнер Тетяна Віталіївна
Страутман Лінда Леонідівна

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ДО ВИКОНАННЯ КУРСОВИХ ПРОЄКТІВ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ПРОФЕСІЙНО-ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА В СФЕРІ ДИЗАЙНУ»**

**здобувачами вищої освіти першого (бакалаврського) рівня здобуття освіти
освітньо-професійної програми «Професійна освіта (Дизайн)»**

Методичні рекомендації